תּורה נבֿיאים וכתובֿים

תּרגום יִדיש פֿון יהואש

יְהוֹשֻעַ

א

1 און עס איז געווען נאָך דעם טויט פֿון משה דעם קנעכט פֿון
גאָט, האָט גאָט געזאָגט צו יהושֻעַ דעם זון פֿון נון, דעם
באַדינער פֿון משהן, אַזוי צו זאָגן: 2 משה מײַן קנעכט איז
געשטאָרבן; און אַצונד שטיי אויף, און גיי אַריבער דעם דאָזיקן יַרדן,
דו און דאָס דאָזיקע גאַנצע פֿאָלק, צו דעם לאַנד וואָס איך גיב זיי –
די קינדער פֿון ישׂראל. 3 יעטוועדער אָרט וואָס אײַער פֿוסטריט וועט
דערויף טרעטן, האָב איך אײַך אים געגעבן, אַזוי ווי איך האָב גערעדט
צו משהן. 4 פֿון דעם מדבר, און דעם דאָזיקן לבֿנוֹן, און ביזן גרויסן
טײַך, דעם טײַך פּרָת, דאָס גאַנצע לאַנד פֿון די חִתּים, און ביזן יַם-
הַגָדול, צו זונאונטערגאַנג, וועט זײַן אײַער געמאַרק. 5 קיינער וועט
ניט באַשטיין פֿאַר דיר אַלע טעג פֿון דײַן לעבן; אַזוי ווי איך בין
געווען מיט משהן, וועל איך זײַן מיט דיר; איך וועל דיך ניט אָפּלאָזן
און דיך ניט פֿאַרלאָזן. 6 זײַ שטאַרק און פֿעסט, וואָרום דו וועסט
דאָס דאָזיקע פֿאָלק מאַכן אַרבן דאָס לאַנד וואָס איך האָב געשוואָרן
זייערע עלטערן זיי צו געבן. 7 נאָר זײַ זייער שטאַרק און פֿעסט צו
היטן צו טאָן אַזוי ווי די דאָזיקע גאַנצע תּורה וואָס משה מײַן קנעכט
האָט דיר באַפֿוילן; זאָלסט דערפֿון ניט אָפּקערן רעכטס אָדער לינקס,
כּדי זאָלסט באַגליקן אומעטום אַווּ דו וועסט גיין. 8 דאָס דאָזיקע
בוך פֿון דער תּורה זאָל זיך ניט אָפּטאָן פֿון דײַן מויל, און זאָלסט
טראַכטן דערפֿון טאָג און נאַכט, כּדי זאָלסט היטן צו טאָן אַזוי ווי
אַלץ וואָס שטייט געשריבן דערין; וואָרום דענצמאָל וועסטו מצליח
זײַן אין דײַנע וועגן, און דענצמאָל וועסטו באַגליקן. 9 פֿאַר וואָר, איך
זאָג דיר אָן: זײַ שטאַרק און פֿעסט, זאָלסט ניט פֿאָרכטן און ניט

אַנגסטן, וואָרום יהוה דײַן גאָט איז מיט דיר אומעטום אַוווּ דו וועסט
גיין.

10 האָט יהושוּעַ באַפֿוילן די אויפֿזעער פֿון פֿאָלק, אַזוי צו זאָגן: גייט
דורך אין לאַגער, און באַפֿעלט דעם פֿאָלק, אַזוי צו זאָגן:11 גרייט
אײַך אָן צערונג, וואָרום אין דרײַ טעג אַרום גייט איר אַריבער דעם
דאָזיקן יַרדן, צו קומען אַרבן דאָס לאַנד וואָס יהוה אײַער גאָט גיט
אײַך, עס צו אַרבן.

12 און צו די ראוּבֵנים, און צו די גָדים, און צום האַלבן שבֿט מנשה,
האָט יהושוּעַ געזאָגט, אַזוי צו זאָגן: געדענקט די זאַך וואָס משה דער
קנעכט פֿון גאָט האָט אײַך באַפֿוילן, אַזוי צו זאָגן: 13 יהוה אײַער
גאָט באַרוט אײַך, און וועט אײַך געבן דאָס דאָזיקע לאַנד. 14 זאָלן
אײַערע ווײַבער, אײַערע קליינע קינדער, און אײַער פֿי, בלײַבן אין
דעם לאַנד וואָס משה האָט אײַך געגעבן אויף דער זײַט יַרדן, און
איר, אַלע העלדישע גיבּוֹרים, זאָלט אַריבערגיין באַוואָפֿנטע פֿאַרויס
פֿאַר אײַערע ברידער, און זיי העלפֿן. 15 ביז וואַנען גאָט וועט באַרוען
אײַערע ברידער אַזוי ווי אײַך, און אויך זיי וועלן אַרבן דאָס לאַנד
וואָס יהוה אײַער גאָט גיט זיי. דענצמאָל וועט איר זיך אומקערן צו
דעם לאַנד פֿון אײַער אַרבונג, און וועט עס אַרבן – וואָס משה דער
קנעכט פֿון גאָט האָט אײַך געגעבן אויף דער זײַט יַרדן, צו
זונאויפֿגאַנג.

16 האָבן זיי געענטפֿערט יהושוען, אַזוי צו זאָגן: אַלץ וואָס דו האָסט
אונדז באַפֿוילן, וועלן מיר טאָן, און אומעטום אַוווּ דו וועסט אונדז
שיקן, וועלן מיר גיין. 17 געננוי ווי מיר האָבן צוגעהערט צו משהן,
אַזוי וועלן מיר צוהערן צו דיר; זאָל נאָר יהוה דײַן גאָט זײַן מיט דיר,
אַזוי ווי ער איז געווען מיט משהן. 18 איטלעכער מאַן וואָס וועט
ווידערשפּעניקן דײַן מויל, און וועט ניט צוהערן דײַנע ווערטער, לויט
אַלץ וואָס דו וועסט אים באַפֿעלן, זאָל געטייט ווערן; נאָר זײַ
שטאַרק און פֿעסט.

ב 1 און יהוֹשוּעַ דער זון פֿון נון האָט געשיקט פֿון שִׁטים צוויי
מענטשן אויסקוקערס שטילערהייט, אַזוי צו זאָגן: גייט זעט
דאָס לאַנד, און יריחו. זײַנען זיי געגאַנגען, און זײַנען געקומען אין
הויז פֿון אַ פֿרוי אַ זוֹנה וואָס איר נאָמען איז געווען רָחָבֿ, און האָבן
זיך דאָרטן געלייגט. 2 איז אָנגעזאָגט געוואָרן דעם מלך פֿון יריחו,
אַזוי צו זאָגן: זע, מענטשן זײַנען געקומען אַהער די נאַכט פֿון די
קינדער פֿון ישׂראל, אויסצופֿאָרשן דאָס לאַנד. 3 האָט דער מלך פֿון
יריחו געשיקט צו רָחָבֿן, אַזוי צו זאָגן: גיב אַרויס די מענטשן וואָס
זײַנען געקומען צו דיר, די וואָס זײַנען געקומען אין דײַן הויז, וואָרום
אויסצופֿאָרשן דאָס גאַנצע לאַנד זײַנען זיי געקומען. – 4 און די פֿרוי
האָט גענומען די צוויי מענטשן, און האָט זיי באַהאַלטן. – און זי
האָט געזאָגט: יאָ, די מענטשן זײַנען געקומען צו מיר, אָבער איך
האָב ניט געוווּסט פֿון וואַנען זיי זײַנען; 5 און עס איז געווען, ווי מע
האָט געזאָלט פֿאַרשליסן דעם טויער, אַז עס איז געוואָרן פֿינצטער,
אַזוי זײַנען די מענטשן אַרויסגעגאַנגען; איך ווייס ניט וווּהין די
מענטשן זײַנען געגאַנגען; יאָגט זיי נאָך אויף גיך, וואָרום איר וועט זיי
אָניאָגן.

6 אָבער זי האָט זיי געהאַט אַרויפֿגעפֿירט אויפֿן דאַך, און זיי
באַהאַלטן אין פֿלאַקסשטעקלעך וואָס זײַנען געווען אויסגעלייגט בײַ
איר אויפֿן דאַך. 7 און די מענטשן האָבן זיי נאָכגעיאָגט אויפֿן וועג פֿון
יַרדן, צו די איבערפֿאָרן; און דעם טויער האָט מען פֿאַרשלאָסן
נאָכדעם ווי עס זײַנען אַרויסגעגאַנגען די וואָס האָבן זיי נאָכגעיאָגט.

8 און איידער זיי האָבן זיך געלייגט, איז זי אַרויפֿגעגאַנגען צו זיי
אויפֿן דאַך, 9 און זי האָט געזאָגט צו די מענטשן: איך ווייס, אַז גאָט
האָט אײַך געגעבן דאָס לאַנד, און אַז אײַער אימה איז געפֿאַלן אויף
אונדז, און אַז אַלע באַווינער פֿון לאַנד זײַנען צעגאַנגען געוואָרן
פֿאַר אײַך. 10 וואָרום מיר האָבן געהערט ווי גאָט האָט
אויסגעטריקנט די וואַסערן פֿון ים-סוף פֿאַר אײַך, בײַ אײַער
אַרויסגיין פֿון מִצרַיִם, און וואָס איר האָט געטאָן צו די צוויי מלכים
פֿון דעם אֱמוֹרי וואָס אויף יענער זײַט יַרדן, צו סיחונען און צו עוֹגן,
וואָס איר האָט זיי פֿאַרוויסט. 11 און ווי מיר האָבן געהערט אַזוי איז
צעגאַנגען אונדזער האַרץ, און אין קיינעם איז מער אַן אָטעם ניט
געבליבן פֿון וועגן אײַך; וואָרום יהוה אײַער גאָט ער איז גאָט אין
הימל אויבן, און אויף דער ערד אונטן. 12 און אַצונד שווערט מיר,

איך בעט אייַך, בייַ יהוה, ווייַל איך האָב געטאָן חסד מיט אייַך, אַז
איר אויך וועט טאָן חסד מיט מייַן פֿאָטערס הויז; און איר זאָלט מיר
געבן אַן אמתן צייכן, 13 אַז איר וועט לאָזן לעבן מייַן פֿאָטער און
מייַן מוטער, און מייַנע ברידער און מייַנע שוועסטער, און אַלע וואָס
געהערן צו זיי, און איר וועט מציל זייַן אונדזערע נפֿשות פֿון טויט.

14 האָבן די מענטשן צו איר געזאָגט: אונדזער נפֿש אָנשטאָט אייַך
צום טויט, אויב איר וועט ניט אויסזאָגן די דאָזיקע זאַך אונדזערע!
און עס וועט זייַן, אַז גאָט וועט אונדז געבן דאָס לאַנד, וועלן מיר
טאָן מיט דיר חסד און טרייַשאַפֿט.

15 האָט זי זיי אַראָפּגעלאָזן מיט אַ שטריק דורכן פֿענצטער; וואָרום
איר הויז איז געווען אין דער וואַנט פֿון דער שטאָטמויער, און זי
האָט געוווינט אין דעם מויער. 16 און זי האָט צו זיי געזאָגט: גייט
צום באַרג צו, כּדי די נאָכיאָגער זאָלן אייַך ניט אָנטרעפֿן; און איר
זאָלט אייַך באַהאַלטן דאָרטן דרייַ טעג, ביז די נאָכיאָגער קערן זיך
אום; און דערנאָך וועט איר גיין אויף אייַער וועג.

17 האָבן די מענטשן צו איר געזאָגט: מיר וועלן זייַן ריין פֿון דייַן
דאָזיקער שבֿועה וואָס דו האָסט אונדז באַשוואָרן. 18 אָט ווי מיר
קומען אין לאַנד, זאָלסטו די שנור פֿון דעם דאָזיקן רויטן פֿאָדים
אָנבינדן אין דעם פֿענצטער וואָס דו האָסט אונדז אַראָפּגעלאָזן דורך
אים, און דייַן פֿאָטער און דייַן מוטער, און דייַנע ברידער, און דאָס
גאַנצע הויז פֿון דייַן פֿאָטער, זאָלסטו אייַנזאַמלען צו דיר אין הויז.
19 און עס וועט זייַן, איטלעכער וואָס וועט אַרויסגיין פֿון די טירן פֿון
דייַן הויז דערויסן, וועט זייַן בלוט זייַן אויף זייַן קאָפּ, און מיר וועלן
זייַן ריין; אָבער איטלעכער וואָס וועט זייַן בייַ דיר אין הויז, וועט
זייַן בלוט זייַן אויף אונדזער קאָפּ, אויב אַ האַנט וועט זייַן אויף אים.
20 אויב אָבער דו וועסט אויסזאָגן די דאָזיקע זאַך אונדזערע, וועלן
מיר זייַן ריין פֿון דייַן שבֿועה וואָס דו האָסט אונדז באַשוואָרן.

21 האָט זי געזאָגט: ווי אייַערע ווערטער, אַזוי זאָל זייַן. און זי האָט
זיי אַרויסבאַגלייט, און זיי זייַנען אַוועקגעגאַנגען. און זי האָט
אָנגעבונדן די רויטע שנור אין פֿענצטער.

22 און זיי זייַנען געגאַנגען, און זייַנען געקומען צום באַרג, און זייַנען
דאָרטן געזעסן דרייַ טעג, ביז די נאָכיאָגערס האָבן זיך אומגעקערט.

און די נאָכיאָגערס האָבן געזוכט אויפֿן גאַנצן וועג, און האָבן ניט
געפֿונען.

23 און די צוויי מענטשן האָבן זיך אומגעקערט, און האָבן
אַראָפּגענידערט פֿון באַרג, און זײַנען אַריבערגעגאַנגען און געקומען
צו יהוֹשועַ דעם זון פֿון נון, און האָבן אים דערציילט אַלץ וואָס זיי
האָט געטראָפֿן. 24 און זיי האָבן געזאָגט צו יהוֹשוען: פֿאַר וואָר, גאָט
האָט געגעבן אין אונדזער האַנט דאָס גאַנצע לאַנד; און אויך זײַנען
די באַוווינער פֿון לאַנד צעגאַנגען געוואָרן פֿאַר אונדז.

ג

1 און יהוֹשועַ האָט זיך געפֿעדערט אין דער פֿרי, און זיי האָבן
געצויגן פֿון שִטים, און זײַנען געקומען ביזן יַרדן, ער און אַלע
קינדער פֿון ישׂראל; און זיי האָבן דאָרטן גענעכטיקט איידער זיי
זײַנען אַריבערגעגאַנגען.

2 און עס איז געווען צום סוף פֿון דרײַ טעג, זײַנען די אויפֿזעער
דורכגעגאַנגען אין לאַגער, 3 און זיי האָבן באַפֿוילן דעם פֿאָלק, אַזוי
צו זאָגן: ווי איר זעט דעם אָרון פֿון בונד פֿון יהוה אײַער גאָט, און די
כֹּהנים פֿון שבֿט לֵוִי טראָגן אים, אַזוי זאָלט איר ציען פֿון אײַער אָרט,
און גיין נאָך אים – 4 נאָר ווײַט זאָל זײַן צווישן אײַך און צווישן אים,
אַרום צוויי טויזנט איילן אויפֿן מאָס; איר זאָלט ניט גענענען צו אים
– כּדי איר זאָלט וויסן דעם וועג וואָס איר זאָלט אויף אים גיין,
וואָרום איר זײַט ניט דורכגעגאַנגען אויף דעם וועג נעכטן-
איירנעכטן.

5 און יהוֹשועַ האָט געזאָגט צום פֿאָלק: הייליקט אײַך, וואָרום מאָרגן
וועט גאָט טאָן צווישן אײַך וווּנדער. 6 און יהוֹשועַ האָט געזאָגט צו
די כֹּהנים, אַזוי צו זאָגן: טראָגט דעם אָרון פֿון בונד, און גייט פֿאַרויס
פֿאַרן פֿאָלק.

האָבן זיי געטראָגן דעם אָרון פֿון בונד, און זײַנען געגאַנגען פֿאַרויס
פֿאַרן פֿאָלק.

7 און גאָט האָט געזאָגט צו יהוֹשוען: הײַנטיקן טאָג וועל איך אָנהייבן
דיך גרייסן פֿאַר די אויגן פֿון גאַנץ ישׂראל, כּדי זיי זאָלן וויסן, אַז אַזוי

ווי איך בין געווען מיט משהן, וועל איך זײַן מיט דיר. 8 און דו זאָלסט
באַפֿעלן די כּהנים וואָס טראָגן דעם אָרון פֿון בונד, אַזוי צו זאָגן: ווי
איר קומט צום ברעג וואַסער פֿון יַרדן, זאָלט איר אין יַרדן זיך
אָפּשטעלן.

9 האָט יהושע געזאָגט צו די קינדער פֿון ישׂראל: גענענט אַהער, און
הערט די ווערטער פֿון יהוה אײַער גאָט. 10 און יהושע האָט
געזאָגט: דורך דעם וועט איר וויסן, אַז דער לעבעדיקער גאָט איז
צווישן אײַך, און פֿאַרטרײַבן וועט ער פֿאַרטרײַבן פֿון פֿאַר אײַך דעם
כּנַעני, און דעם חִתּי, און דעם חִוי, און דעם פּרִזי, און דעם גִרגָשי,
און דעם אֶמוֹרי, און דעם יבוּסי. 11 אָט גייט דער אָרון פֿון בונד פֿון
דעם האַר פֿון דער גאַנצער ערד אַריבער אײַך פֿאַרויס איבערן יַרדן.
12 און אַצונד, נעמט אײַך צוועלף מענער פֿון די שבֿטים פֿון ישׂראל,
צו איין מאַן, צו איין מאַן פֿון אַ שבֿט. 13 און עס וועט זײַן, ווי די
פֿוסטריט פֿון די כּהנים, וואָס טראָגן דעם אָרון פֿון גאָט דעם האַר
פֿון דער גאַנצער ערד, רוען אין די וואַסערן פֿון יַרדן, אַזוי וועלן די
וואַסערן פֿון יַרדן פֿאַרשניטן ווערן – די וואַסערן וואָס נידערן אַראָפּ
פֿון אויבן – און זיי וועלן בלײַבן שטיין אין איין הויפֿן.

14 און עס איז געווען, ווי דאָס פֿאָלק האָט געצויגן פֿון זייערע
געצעלטן אַריבערצוגיין דעם יַרדן, מיט די כּהנים, וואָס האָבן
געטראָגן דעם אָרון פֿון בונד, פֿאַרויס פֿאַרן פֿאָלק, 15 און ווי די
טרעגער פֿון אָרון זײַנען געקומען ביזן יַרדן, און די פֿיס פֿון די כּהנים,
וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון, האָבן זיך אײַנגעטונקט אין ברעג
וואַסער – וואָרום דער יַרדן איז פֿול איבער אַלע זײַנע ברעגן אַלע
טעג פֿון שניט – 16 אַזוי האָבן די וואַסערן, וואָס נידערן אַראָפּ פֿון
אויבן, זיך אָפּגעשטעלט; זיי זײַנען געבליבן שטיין אין איין הויפֿן,
זייער ווײַט פֿון דער שטאָט אָדָם וואָס לעבן צָרתָן; און די וואָס
נידערן אַראָפּ צו דעם ים פֿון פּלוין, דעם יַם-הַמֶלַח, זײַנען אין גאַנצן
פֿאַרשניטן געוואָרן; און דאָס פֿאָלק איז אַריבערגעגאַנגען אַקעגן
יריחו. 17 און די כּהנים, וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון פֿון גאָטס
בונד, זײַנען געשטאַנען פֿעסט אויף טריקעניש אין מיטן יַרדן; און
גאַנץ ישׂראל זײַנען אַריבערגעגאַנגען אויף טריקעניש, ביז דאָס
גאַנצע פֿאָלק האָט געענדיקט אַריבערגיין דעם יַרדן.

ד 1 און עס איז געווען, אַז דאָס גאַנצע פֿאָלק האָט געענדיקט
אַריבערגיין דעם יַרדן, האָט גאָט געזאָגט צו יהוֹשוען, אַזוי צו
זאָגן: 2 נעמט אײַך פֿון פֿאָלק צוועלף מענער, צו איין מאַן, צו איין
מאַן פֿון אַ שבֿט. 3 און באַפֿעלט זיי, אַזוי צו זאָגן: נעמט אײַך פֿון
דאַנען, פֿון מיטן יַרדן, פֿון ווו די פֿיס פֿון די כֹּהנים זײַנען געשטאַנען
פֿעסט, צוועלף שטיינער, און איר זאָלט זיי אַריבערברענגען מיט
אײַך, און זיי אַוועקלייגן אין דעם נאַכטלאַגער וואָס איר וועט דרינען
נעכטיקן די נאַכט.

4 און יהוֹשוע האָט גערופֿן די צוועלף מענער, וואָס ער האָט
אָנגעברייט פֿון די קינדער פֿון ישׂראל, צו איין מאַן, צו איין מאַן פֿון
אַ שבֿט, 5 און יהוֹשוע האָט צו זיי געזאָגט: גייט אַריבער צו דעם
אָרון פֿון יהוה אײַער גאָט, אין מיטן יַרדן, און נעמט אײַך איטלעכער
אַ שטיין אויף זײַן אַקסל, לויט דער צאָל פֿון די שבֿטים פֿון די
קינדער פֿון ישׂראל; 6 כּדי דאָס זאָל זײַן אַ צייכן צווישן אײַך; אַז
אײַערע קינדער וועלן שפּעטער אַהין פֿרעגן, אַזוי צו זאָגן: וואָס
זײַנען אײַך די דאָזיקע שטיינער? 7 זאָלט איר זיי זאָגן: ווײַל די
וואַסערן פֿון יַרדן זײַנען פֿאַרשניטן געוואָרן פֿאַר דעם אָרון פֿון גאָטס
בונד; ווען ער איז אַריבערגעגאַנגען איבערן יַרדן איז פֿאַרשניטן
געוואָרן דאָס וואַסער פֿון יַרדן; און די דאָזיקע שטיינער וועלן זײַן
פֿאַר אַ דערמאָנונג צו די קינדער פֿון ישׂראל ביז אייביק.

8 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן אַזוי געטאָן, אַזוי ווי יהוֹשוע האָט
באַפֿוילן; און זיי האָבן גענומען צוועלף שטיינער פֿון מיטן יַרדן, אַזוי
ווי גאָט האָט גערעדט צו יהוֹשוען, לויט דער צאָל פֿון די שבֿטים פֿון
די קינדער פֿון ישׂראל, און זיי האָבן זיי אַריבערגעטראָגן מיט זיך צו
דעם נאַכטלאַגער, און זיי אַוועקגעלייגט דאָרטן.

9 און צוועלף שטיינער האָט יהוֹשוע אויפֿגעשטעלט אין מיטן יַרדן,
אויף דעם אָרט ווו די פֿיס פֿון די כֹּהנים, וואָס האָבן געטראָגן דעם
אָרון פֿון בונד, זײַנען געשטאַנען; און זיי זײַנען דאָרטן ביז אויף
הײַנטיקן טאָג. 10 און די כֹּהנים וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון,
זײַנען געשטאַנען אין מיטן יַרדן, ביז עס איז אויסגעפֿירט געוואָרן
אַלצדינג וואָס גאָט האָט באַפֿוילן יהוֹשוען צו רעדן צום פֿאָלק, אַזוי
ווי אַלץ וואָס משה האָט באַפֿוילן יהוֹשוען. און דאָס פֿאָלק האָט
געאײַלט און איז אַריבערגעגאַנגען. 11 און עס איז געווען, ווי דאָס

גאַנצע פֿאָלק האָט געענדיקט אַריבערגיין, אַזוי איז אַריבערגעגאַנגען
דער אָרון פֿון גאָט און די כּהנים פֿאַרן פֿאָלק.

12 און די קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד, און דער האַלבער
שבֿט מנשה, זײַנען אַריבערגעגאַנגען באַוואָפֿנטע פֿאַרויס פֿאַר די
קינדער פֿון ישׂראל, אַזוי ווי משה האָט צו זיי גערעדט. 13 אַרום
פֿערציק טויזנט באַוואָפֿנטע חיל זײַנען אַריבערגעגאַנגען פֿאַר גאָטס
אָנגעזיכט אויף מלחמה, צו די פּלוינען פֿון יריחו.

14 אין יענעם טאָג האָט גאָט געגרייסט יהושוען פֿאַר די אויגן פֿון
גאַנץ ישׂראל, און זיי האָבן מורא געהאַט פֿאַר אים אַזוי ווי זיי האָבן
מורא געהאַט פֿאַר משהן, אַלע טעג פֿון זײַן לעבן.

15 און גאָט האָט געזאָגט צו יהושוען, אַזוי צו זאָגן:16 באַפֿעל די
כּהנים וואָס טראָגן דעם אָרון פֿון געזעץ, זיי זאָלן אַרויפֿגיין פֿון יַרדן.

17 האָט יהושוע באַפֿוילן די כּהנים, אַזוי צו זאָגן: גייט אַרויף פֿון
יַרדן. 18 און עס איז געווען, אַז די כּהנים, וואָס האָבן געטראָגן דעם
אָרון פֿון גאָטס בונד, זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען פֿון מיטן יַרדן, ווי די
פֿוסטריט פֿון די כּהנים האָבן זיך אויפֿגעהויבן אויף דער יבשה, אַזוי
האָבן די וואַסערן פֿון יַרדן זיך אומגעקערט אויף זייער אָרט, און
זײַנען געגאַנגען איבער אַלע זײַנע ברעגן אַזוי ווי נעכטן-אייערנעכטן.

19 און דאָס פֿאָלק איז אַרויפֿגעגאַנגען פֿון יַרדן אין צענטן טאָג פֿון
ערשטן חודש, און זיי האָבן גערוט אין גִלגָל, אין מזרח-עק פֿון יריחו.
20 און די דאָזיקע צוועלף שטיינער, וואָס זיי האָבן אַרויסגענומען פֿון
יַרדן, האָט יהושוע אויפֿגעשטעלט אין גִלגָל. 21 און ער האָט געזאָגט
צו די קינדער פֿון ישׂראל, אַזוי צו זאָגן: אַז אײַערע קינדער וועלן
שפּעטער אַהין פֿרעגן זייערע עלטערן, אַזוי צו זאָגן: וואָס זײַנען די
דאָזיקע שטיינער? 22 זאָלט איר מאַכן וויסן אײַערע קינדער, אַזוי צו
זאָגן: אויף טריקעניש איז ישׂראל אַריבערגעגאַנגען דעם דאָזיקן יַרדן.
23 וואָרום יהוה אײַער גאָט האָט אויסגעטריקנט די וואַסערן פֿון יַרדן
פֿון פֿאַר אײַך, ביז איר זײַט אַריבערגעגאַנגען, אַזוי ווי יהוה אײַער
גאָט האָט געטאָן צום ים-סוף, וואָס ער האָט אויסגעטריקנט פֿון
פֿאַר אונדז, ביז מיר זײַנען אַריבערגעגאַנגען; 24 כּדי אַלע פֿעלקער
פֿון דער ערד זאָלן וויסן די האַנט פֿון יהוה אַז זי איז שטאַרק; כּדי
איר זאָלט מורא האָבן פֿאַר יהוה אײַער גאָט אַלע טעג.

ה 1 און עס איז געווען, ווי די מלכים פֿון דעם אֶמוֹרי וואָס אויף
דער זײַט יַרדן, צו מערבֿ, און אַלע מלכים פֿון דעם כּנַעֲני וואָס
בײַם ים, האָבן געהערט אַז גאָט האָט אויסגעטריקנט די וואַסערן פֿון
יַרדן פֿון פֿאַר די קינדער פֿון ישׂראל, ביז זיי זײַנען אַריבערגעגאַנגען,
אַזוי איז זייער האַרץ צעגאַנגען, און אַן אָטעם איז מער ניט געבליבן
אין זיי פֿון וועגן די קינדער פֿון ישׂראל.

2 אין יענער צײַט האָט גאָט געזאָגט צו יהוֹשוען: מאַך דיר
שטיינערנע מעסערס, און מַל ווידער די קינדער פֿון ישׂראל, אַ צווייט
מאָל. 3 האָט יהוֹשועַ זיך געמאַכט שטיינערנע מעסערס, און האָט
געמַלט די קינדער פֿון ישׂראל אין גִבֿעַת-הָעֲרָלוֹת.

4 און דאָס איז די זאַך פֿאַר וואָס יהוֹשועַ האָט געמַלט: דאָס גאַנצע
פֿאָלק וואָס איז אַרויסגעגאַנגען פֿון מִצרַיִם, די מאַנספֿאַרשוינען,
אַלע קריגסלײַט, זײַנען אויסגעשטאָרבן אין דער מדבר אונטערוועגנס
נאָך זייער אַרויסגיין פֿון מִצרַיִם. 5 וואָרום דאָס גאַנצע פֿאָלק וואָס
זײַנען אַרויסגעגאַנגען, זײַנען געווען געמַלט, אָבער דאָס גאַנצע פֿאָלק
וואָס זײַנען געבאָרן געוואָרן אין דער מדבר אונטערוועגנס נאָך זייער
אַרויסגיין פֿון מִצרַיִם, האָט מען ניט געמַלט. 6 וואָרום פֿערציק יאָר
זײַנען די קינדער פֿון ישׂראל געגאַנגען אין דער מדבר, ביז עס איז
פֿאַרלענדט געוואָרן די גאַנצע אומה, די קריגסלײַט וואָס זײַנען
אַרויסגעגאַנגען פֿון מִצרַיִם, וואָס האָבן ניט צוגעהערט צו דעם קָול
פֿון גאָט, די וואָס גאָט האָט זיי געשוואָרן, זיי ניט צו לאָזן זען דאָס
לאַנד וואָס גאָט האָט געשוואָרן זייערע עלטערן, אונדז צו געבן, אַ
לאַנד וואָס פֿליסט מיט מילך און האָניק; 7 נאָר זייערע קינדער האָט
ער אויפֿגעשטעלט אָנשטאָט זיי. זיי האָט דאָס יהוֹשועַ געמַלט, ווײַל
זיי זײַנען געווען אומבאַשניטן, וואָרום מע האָט זיי ניט געמַלט
אונטערוועגנס.

8 און עס איז געווען, אַז דאָס גאַנצע פֿאָלק האָבן געענדיקט זיך מַלן,
זײַנען זיי געזעסן אויף זייער אָרט אין לאַגער ביז זיי זײַנען געזונט
געוואָרן.

9 און גאָט האָט געזאָגט צו יהוֹשוען: הײַנט האָב איך אַראָפּגעקײַקלט
פֿון אײַך די חרפּה פֿון מִצרַיִם. דרום רופֿט מען יענעם אָרט גִלגָל ביז
אויף הײַנטיקן טאָג.

10 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן גערוט אין גִלגָל; און זיי האָבן
געמאַכט דעם קָרבן-פֶּסח אין פֿערצנטן טאָג פֿון חוֹדש, אין אָוונט,
אין די פּלוינען פֿון יריחו. 11 און זיי האָבן געגעסן פֿון דער תּבֿוּאה
פֿון לאַנד אויף מאָרגן נאָכן קָרבן-פֶּסח, מצות און געברענטע זאַנגען,
אין דעם דאָזיקן אייגענעם טאָג. 12 און דער מַן האָט אויפֿגעהערט
אויף מאָרגן, אַז זיי האָבן געגעסן פֿון דער תּבֿוּאה פֿון לאַנד; און די
קינדער פֿון ישׂראל האָבן מער ניט געהאַט קיין מַן; און זיי האָבן
געגעסן פֿון דער תּבֿוּאה פֿון לאַנד כּנַעַן אין יענעם יאָר.

13 און עס איז געווען, אַז יהוֹשוּעַ איז געווען אין יריחו, האָט ער
אויפֿגעהויבן זײַנע אויגן און געזען, ערשט אַ מאַן שטייט אַקעגן אים,
מיט זײַן שווערד אַרויסגעצויגן אין זײַן האַנט. איז יהוֹשוּעַ
צוגעגאַנגען צו אים, און האָט צו אים געזאָגט: ביסטו פֿאַר אונדז,
אָדער פֿאַר אונדזערע פֿײַנט? 14 האָט ער געענטפֿערט: ניין, נײַערט
איך בין דער חיל-פֿירער פֿון גאָט; אָקאָרשט בין איך געקומען. איז
יהוֹשוּעַ געפֿאַלן אויף זײַן פּנים צו דער ערד, און האָט זיך געבוקט,
און האָט צו אים געזאָגט: וואָס וויל מײַן האַר רעדן צו זײַן קנעכט?
15 האָט דער חיל-פֿירער פֿון גאָט געזאָגט צו יהוֹשוּען: צי אַראָפּ דײַן
שוך פֿון דײַן פֿוס, וואָרום דער אָרט וואָס דו שטייסט אויף אים, ער
איז הייליק. און יהוֹשוּעַ האָט אַזוי געטאָן.

ו

1 און יריחו איז געווען פֿאַרשפּאַרט און פֿאַרשלאָסן פֿון וועגן די
קינדער פֿון ישׂראל; ניט אַרויס און ניט אַרײַן.

2 האָט גאָט געזאָגט צו יהוֹשוּען: זע, איך האָב געגעבן אין דײַן האַנט
יריחו און איר מלך, די שטאַרקע גיבּוֹרים. 3 זאָלט איר, אַלע מלחמה-
לײַט, אַרומגיין די שטאָט רונד אַרום איין מאָל. אַזוי זאָלסטו טאָן
זעקס טעג. 4 און זיבן כּהנים זאָלן טראָגן זיבן שוֹפֿרות פֿון ווידערס
פֿאַר דעם אָרון; און אויפֿן זיבעטן טאָג זאָלט איר אַרומגיין די שטאָט
זיבן מאָל; און די כּהנים זאָלן בלאָזן אין די שוֹפֿרות. 5 און עס וועט
זײַן, ווען מע גיט אַן אויסגעצויגענעם בלאָז מיטן האָרן פֿון ווידער,
ווי איר הערט דעם קָול פֿון שוֹפֿר, זאָל דאָס גאַנצע פֿאָלק שאַלן אַ
גרויסע שאַלונג, און די מויער פֿון דער שטאָט וועט אײַנפֿאַלן אונטער
זיך, און דאָס פֿאָלק וועט אַרויפֿגיין איטלעכער אַקעגן זיך.

6 האָט יהוֹשוּעַ דער זון פֿון נון גערופֿן די כֹּהנים, און ער האָט צו זיי
געזאָגט: טראָגט דעם אָרון פֿון בונד, און זיבן כֹּהנים זאָלן טראָגן
זיבן שוֹפֿרות פֿון ווידערס פֿאַר דעם אָרון פֿון גאָט. 7 און ער האָט
געזאָגט צום פֿאָלק: ציט, און גייט אַרום די שטאָט, און די
באַוואָפֿנטע זאָלן ציען פֿאַר דעם אָרון פֿון גאָט.

8 איז געשען אַזוי ווי יהוֹשוּעַ האָט אָנגעזאָגט דעם פֿאָלק; און די זיבן
כֹּהנים, וואָס האָבן געטראָגן די זיבן שוֹפֿרות פֿון ווידערס פֿאַר גאָט,
האָבן געצויגן, און געבלאָזן אין די שוֹפֿרות, און דער אָרון פֿון גאָטס
בונד איז געגאַנגען נאָך זיי. 9 און די באַוואָפֿנטע זייַנען געגאַנגען פֿאַר
די כֹּהנים, וואָס האָבן געבלאָזן אין די שוֹפֿרות, און דער הינטער-חיל
איז געגאַנגען נאָך דעם אָרון; געגאַנגען און געבלאָזן אין די שוֹפֿרות.

10 און דעם פֿאָלק האָט יהוֹשוּעַ באַפֿוילן, אַזוי צו זאָגן: איר זאָלט
ניט שאַלן, און ניט לאָזן הערן אייַער קָול, און אַ וואָרט זאָל ניט
אַרויסגיין פֿון אייַער מויל, ביז דעם טאָג וואָס איך זאָג צו אייַך:
שאַלט! דענצמאָל זאָלט איר שאַלן.

11 און ער האָט געלאָזט דעם אָרון פֿון גאָט אַרומגיין די שטאָט רונד
אַרום איין מאָל; און זיי זייַנען צוריקגעקומען אין לאַגער, און האָבן
גענעכטיקט אין לאַגער.

12 און יהוֹשוּעַ האָט זיך געפֿעדערט אין דער פֿרי; און די כֹּהנים
האָבן געטראָגן דעם אָרון פֿון גאָט. 13 און די זיבן כֹּהנים, וואָס האָבן
געטראָגן די זיבן שוֹפֿרות פֿון ווידערס פֿאַר דעם אָרון פֿון גאָט, זייַנען
געגאַנגען נאָכאַנאַנד און געבלאָזן אין די שוֹפֿרות, און די באַוואָפֿנטע
זייַנען געגאַנגען זיי פֿאַרויס, און דער הינטער-חיל איז געגאַנגען נאָך
דעם אָרון פֿון גאָט; געגאַנגען און געבלאָזן אין די שוֹפֿרות. 14 אויך
אויפֿן צווייטן טאָג זייַנען זיי אַרומגעגאַנגען די שטאָט איין מאָל, און
זיך אומגעקערט אין לאַגער. אַזוי האָבן זיי געטאָן זעקס טעג. 15 און
עס איז געווען אויפֿן זיבעטן טאָג, האָבן זיי זיך געפֿעדערט ווי דער
פֿרימאָרגן איז אויפֿגעגאַנגען, און זיי זייַנען אַרומגעגאַנגען די שטאָט
אויפֿן דאָזיקן שטייגער זיבן מאָל; 16 בלויז אין יענעם טאָג זייַנען זיי
אַרומגעגאַנגען די שטאָט זיבן מאָל. און עס איז געווען בייַם זיבעטן
מאָל, האָבן די כֹּהנים געבלאָזן אין די שוֹפֿרות, און יהוֹשוּעַ האָט
געזאָגט צום פֿאָלק: שאַלט! וואָרום גאָט האָט אייַך געגעבן די

שטאָט. 17 און די דאָזיקע שטאָט זאָל זײַן חרם צו גאָט, זי און אַלץ
וואָס אין איר; נאָר רָחָבֿ די זוֹנה זאָל בלײַבן לעבן, זי און אַלע וואָס
בײַ איר אין הויז, ווײַל זי האָט באַהאַלטן די שלוחים וואָס מיר האָבן
געשיקט. 18 און איר היט אײַך נאָר פֿון דעם חרם, איר זאָלט אַליין
ניט ווערן חרם, אַז איר וועט נעמען פֿון דעם חרם, און מאַכן דעם
לאַגער פֿון ישׂראל צו חרם, און אים פֿאַראומגליקן. 19 און דאָס
גאַנצע זילבער און גאָלד, און קופּערנע און אײַזערנע כּלים, דאָס זאָל
זײַן הייליק צו גאָט; אין שאַץ פֿון גאָט זאָל עס אַרײַן.

20 האָט דאָס פֿאָלק געשאַלט, און מע האָט געבלאָזן אין די שוֹפֿרות.
און עס איז געווען, ווי דאָס פֿאָלק האָט געהערט דעם קָול פֿון שוֹפֿר,
אַזוי האָט דאָס פֿאָלק געשאַלט אַ גרויסע שאַלונג, און די מויער איז
אײַנגעפֿאַלן אונטער זיך, און דאָס פֿאָלק איז אַרויפֿגעגאַנגען אין
שטאָט איטלעכער אַקעגן זיך; און זיי האָבן באַצוווּנגען די שטאָט.
21 און זיי האָבן פֿאַרווּיסט אַלץ וואָס אין שטאָט, פֿון אַ מאַן ביז אַ
פֿרוי, פֿון יונג ביז אַלט, און ביז אַן אָקס, און אַ שעפּס, און אַן אייזל,
מיטן שאַרף פֿון שווערד.

22 און צו די צוויי מענער וואָס האָבן אויסגעקוקט דאָס לאַנד האָט
יהוֹשועַ געזאָגט: גייט אַרײַן אין הויז פֿון דער פֿרוי דער זוֹנה, און
פֿירט אַרויס פֿון דאָרטן די פֿרוי, און אַלע וואָס געהערן צו איר, אַזוי
ווי איר האָט איר געשוואָרן.

23 זײַנען די יונגעלײַט די אויסקוקערס אַרײַנגעגאַנגען, און האָבן
אַרויסגעפֿירט רחבֿן, און איר פֿאָטער און איר מוטער, און אירע
ברידער, און אַלע וואָס האָבן געהערט צו איר, אויך איר גאַנצע
משפּחה האָבן זיי אַרויסגעפֿירט, און זיי איבערגעלאָזט דערויסן פֿון
לאַגער פֿון ישׂראל. 24 און די שטאָט האָבן זיי פֿאַרברענט אין פֿײַער
מיט אַלץ וואָס אין איר; בלויז דאָס זילבער און דאָס גאָלד, און די
קופּערנע און אײַזערנע כּלים, האָבן זיי אָפּגעגעבן אין שאַץ פֿון גאָטס
הויז. 25 און רחבֿ די זוֹנה, און איר פֿאָטערס הויזגעזינט, און אַלע
וואָס האָבן געהערט צו איר, האָט יהוֹשועַ געלאָזט לעבן, און זי איז
געבליבן צווישן ישׂראל ביז אויף הײַנטיקן טאָג; ווײַל זי האָט
באַהאַלטן די שלוחים וואָס יהוֹשועַ האָט געשיקט אויסצוקוקן יריחו.

26 און יהוֹשועַ האָט באַשוואָרן אין יענער צײַט, אַזוי צו זאָגן:
פֿאַרשאָלטן פֿאַר גאָט דער מאַן וואָס וועט אויפֿשטיין און וועט
אָפּבויען די דאָזיקע שטאָט יריחו! מיט דעם לעבן פֿון זײַן בכָור זאָל
ער לייגן איר גרונטפֿעסט, און מיט זײַן ייִנגסטן זאָל ער אַרײַנשטעלן
אירע טירן.

27 און גאָט איז געווען מיט יהוֹשוען, און זײַן שֵׁם איז געווען אין
גאַנצן לאַנד.

ז

1 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געפֿעלשט אַ פֿעלשונג אין
דעם חרם, און עָכָן דער זון פֿון כַּרמי דעם זון פֿון זַבדי, דעם זון
פֿון זֶרַחן, פֿון שבֿט יהודה, האָט גענומען פֿון דעם חרם, און דער
צאָרן פֿון גאָט האָט געגרימט אויף די קינדער פֿון ישׂראל.

2 און יהוֹשועַ האָט געשיקט מענטשן פֿון יריחו קיין עַי וואָס לעבן
בית־אָוֶן, אין מזרח פֿון בית־אֵל, און ער האָט זיי אָנגעזאָגט, אַזוי צו
זאָגן: גייט אַרויף, און קוקט אויס דאָס לאַנד. זײַנען די מענטשן
אַרויפֿגעגאַנגען, און האָבן אויסגעקוקט עַי. 3 און זיי האָבן זיך
אומגעקערט צו יהוֹשוען, און האָבן צו אים געזאָגט: זאָל ניט
אַרויפֿגיין דאָס גאַנצע פֿאָלק; אַרום צוויי טויזנט מאַן, אָדער אַרום
דרײַ טויזנט מאַן, זאָלן אַרויפֿגיין און שלאָגן עַי. דאַרפֿסט ניט מיען
אַהין דאָס גאַנצע פֿאָלק, וואָרום זיי זײַנען ווייניק.

4 זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען אַהין פֿון פֿאָלק אַרום דרײַ טויזנט מאַן;
אָבער זיי זײַנען אַנטלאָפֿן פֿאַר די מענטשן פֿון עַי. 5 און די מענטשן
פֿון עַי האָבן פֿון זיי געשלאָגן אַרום זעקס און דרײַסיק מאַן, און זיי
האָבן זיי נאָכגעיאָגט פֿון פֿאַרן טויער ביז שבֿרים, און האָבן זיי
געשלאָגן בײַם אַראָפּגאַנג; און דאָס האַרץ פֿון פֿאָלק איז צעגאַנגען,
און איז געוואָרן אַזוי ווי וואַסער.

6 האָט יהוֹשועַ צעריסן זײַנע קליידער, און איז געפֿאַלן אויף זײַן
פּנים צו דער ערד פֿאַר דעם אָרון פֿון גאָט ביזן אָוונט, ער און די
עלטסטע פֿון ישׂראל; און זיי האָבן אַרויפֿגעלייגט ערד אויף זייער
קאָפּ. 7 און יהוֹשועַ האָט געזאָגט: ווײ, גאָט דו האַר, נאָך וואָס
האָסטו גאָר אַריבערגעבראַכט דאָס דאָזיקע פֿאָלק איבערן יַרדן,

אונדז צו געבן אין דער האַנט פֿון אֶמורי, כּדי אונדז
אונטערצוברענגען? הלוואַי וואָלטן מיר באַשטאַנען און געבליבן
אויף יענער זײַט יַרדן! 8 איך בעט דיך, גאָט, וואָס קען איך זאָגן,
נאָכדעם אַז ישׂראל האָט געמוזט קערן דעם נאַקן פֿאַר זײַנע פֿײַנט?
9 וואָרום דער כּנַעֲני און אַלע באַוווינער פֿון לאַנד וועלן דערהערן,
און וועלן אונדז אַרומרינגלען, און פֿאַרשנײַדן אונדזער נאָמען פֿון
דער ערד; און וואָס וועסטו טאָן פֿאַר דײַן גרויסן נאָמען?

10 האָט גאָט געזאָגט צו יהוֹשוען: שטיי דיר אויף; נאָך וואָס דען
פֿאַלסטו אויף דײַן פּנים? 11 געזינדיקט האָט ישׂראל, און זיי האָבן
אויך איבערגעטרעטן מײַן בונד וואָס איך האָב זיי באַפֿוילן, און זיי
האָבן אי גענומען פֿון חרם, אי געגנבֿעט, אי פֿאַרלייקנט, אי
אַרײַנגעטאָן אין זייערע זאַכן. 12 דרום קענען די קינדער פֿון ישׂראל
ניט באַשטיין פֿאַר זייערע פֿײַנט; דעם נאַקן קערן זיי פֿאַר זייערע
פֿײַנט, ווײַל זיי זײַנען געוואָרן צו חרם; איך וועל מער ניט זײַן מיט
אײַך, אויב איר וועט ניט פֿאַרטיליקן דעם חרם פֿון צווישן אײַך.
13 שטיי אויף, און הייליק דאָס פֿאָלק, און זאָלסט זאָגן: הייליקט
אײַך אויף מאָרגן, וואָרום אַזוי האָט געזאָגט יהוה דער גאָט פֿון
ישׂראל: חרם איז צווישן דיר, ישׂראל; וועסט ניט קענען באַשטיין
פֿאַר דײַנע פֿײַנט, ביז איר וועט אָפּטאָן דעם חרם פֿון צווישן אײַך.
14 דרום זאָלט איר גענענען אין דער פֿרי לויט אײַערע שבֿטים, און
עס וועט זײַן, דער שבֿט וואָס גאָט וועט אים פֿאַרנעמען, זאָל
גענענען לויט די משפּחות, און די משפּחה וואָס גאָט וועט זי
פֿאַרנעמען, זאָל גענענען לויט די הײַזער, און דאָס הויז וואָס גאָט
וועט עס פֿאַרנעמען, זאָל גענענען לויט די מענער. 15 און עס וועט
זײַן, דער וואָס וועט פֿאַרנומען ווערן מיטן חרם, זאָל פֿאַרברענט
ווערן אין פֿײַער, ער און אַלץ וואָס געהערט צו אים; ווײַל ער האָט
איבערגעטרעטן דעם בונד פֿון גאָט, און ווײַל ער האָט געטאָן אַ נבֿלה
אין ישׂראל.

16 האָט יהוֹשוע זיך געפֿעדערט אין דער פֿרי, און געמאַכט גענענען
ישׂראל לויט זײַנע שבֿטים; איז פֿאַרנומען געוואָרן שבֿט יהודה.
17 האָט ער געמאַכט גענענען די משפּחה פֿון יהודה, און ער האָט
פֿאַרנומען די משפּחה פֿון די זַרחים. האָט ער געמאַכט גענענען די
משפּחה פֿון די זַרחים לויט די מענער, און זַבדי איז פֿאַרנומען
געוואָרן. 18 האָט ער געמאַכט גענענען זײַן הויז לויט די מענער, און

עָכָן דער זון פֿון כַּרמי דעם זון פֿון זַבדי, דעם זון פֿון זֶרַחן, פֿון שבֿט
יהודה, איז פֿאַרנומען געוואָרן.

19 האָט יהוֹשוּעַ געזאָגט צו עָכָנען: מײַן זון, טו, איך בעט דיך, כּבֿוד
צו יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל, און זײַ זיך מוֹדה פֿאַר אים, און זאָג
מיר, איך בעט דיך, וואָס דו האָסט געטאָן; זאָלסט ניט פֿאַרהוילן פֿון
מיר.

20 האָט עָכָן געענטפֿערט יהוֹשוּען, און האָט געזאָגט: אמת, איך האָב
געזינדיקט צו יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל, און אַזוי און אַזוי האָב איך
געטאָן. 21 איך האָב געזען אין דעם רויב אַ גוטן מאַנטל פֿון שִׁנעָר,
און צוויי הונדערט שֶקל זילבער, און אַ צונג גאָלד וואָס איר וואָג איז
פֿופֿציק שֶקל; האָב איך זיי געגלוסט, און האָב זיי צוגענומען, און אָט
זײַנען זיי באַהאַלטן אין דער ערד אין מיטן פֿון מײַן געצעלט, און
דאָס זילבער איז אונטער דעם.

22 האָט יהוֹשוּעַ געשיקט שלוחים, און זיי זײַנען אַוועקגעלאָפֿן צום
געצעלט; ערשט עס איז באַהאַלטן אין זײַן געצעלט, און דאָס זילבער
איז אונטער דעם. 23 האָבן זיי זיי אַרויסגענומען פֿון מיטן געצעלט,
און געבראַכט צו יהוֹשוּען, און צו אַלע קינדער פֿון ישׂראל, און זיי
האָבן זיי אַוועקגעלייגט פֿאַר גאָט. 24 און יהוֹשוּעַ און גאַנץ ישׂראל
מיט אים האָבן גענומען עָכָן דעם זון פֿון זֶרַחן, און דאָס זילבער, און
דעם מאַנטל, און די צונג גאָלד, און זײַנע זין, און זײַנע טעכטער, און
זײַנע אָקסן, און זײַנע אייזלען, און זײַנע שאָף, און זײַן געצעלט, און
אַלץ וואָס האָט געהערט צו אים, און זיי האָבן זיי אַרויפֿגעבראַכט
צום טאָל עָכוֹר. 25 און יהוֹשוּעַ האָט געזאָגט: וואָס האָסטו אונדז
פֿאַראומגליקט? פֿאַראומגליקן זאָל דיך גאָט הײַנטיקן טאָג. און גאַנץ
ישׂראל האָבן אים פֿאַרשטיינט מיט שטיינער; און זיי האָבן זיי
פֿאַרברענט אין פֿײַער, און זיי פֿאַרוואָרפֿן מיט שטיינער. 26 און זיי
האָבן אויפֿגעשטעלט איבער אים אַ גרויסן הויפֿן שטיינער וואָס
שטייט ביז אויף הײַנטיקן טאָג; און גאָט האָט זיך אָפּגעקערט פֿון זײַן
גרימצאָרן. דרום רופֿט מען יענעם אָרט דער טאָל עָכוֹר ביז אויף
הײַנטיקן טאָג.

ח

1 און גאָט האָט געזאָגט צו יהוֹשוּען: זאָלסט ניט מוֹרא האָבן
און ניט אַנגסטן; נעם מיט דיר דאָס גאַנצע מלחמה-פֿאָלק, און
שטיי אויף, גיי אַרויף אויף עַי; זע, איך האָב געגעבן אין דײַן האַנט
דעם מלך פֿון עַי, און זײַן פֿאָלק, און זײַן שטאָט, און זײַן לאַנד. 2 און
זאָלסט טאָן צו עַי און צו איר מלך, אַזוי ווי דו האָסט געטאָן צו
יריחו און צו איר מלך; נאָר איר זאַקרויב און אירע בהמות זאָלט איר
רויבן פֿאַר אײַך. שטעל דיר לויערער אויף דער שטאָט פֿון הינטער
איר.

3 איז אויפֿגעשטאַנען יהוֹשוּע, און דאָס גאַנצע מלחמה-פֿאָלק,
אַרויפֿצוגיין אויף עַי; און יהוֹשוּעַ האָט אויסגעוויילט דרײַסיק טויזנט
מאַן העלדישע גיבוֹרים, און האָט זיי אַוועקגעשיקט בײַ נאַכט. 4 און
ער האָט זיי באַפֿוילן, אַזוי צו זאָגן: זעט, איר זאָלט לויערן אויף דער
שטאָט פֿון הינטער דער שטאָט; איר זאָלט זיך ניט דערווײַטערן זייער
פֿון דער שטאָט, און זײַט אַלע אָנגעברייט. 5 און איך און דאָס גאַנצע
פֿאָלק וואָס מיט מיר וועלן גענענען צו דער שטאָט; און עס וועט זײַן,
אַז זיי וועלן אַרויסגיין אַקעגן אונדז, אַזוי ווי צוערשט, וועלן מיר
אַנטלויפֿן פֿאַר זיי. 6 און זיי וועלן אַרויסגיין נאָך אונדז, ביז מיר וועלן
זיי אַוועקציען פֿון דער שטאָט, וואָרום זיי וועלן זאָגן: זיי אַנטלויפֿן
פֿאַר אונדז אַזוי ווי צוערשט; און מיר וועלן אַנטלויפֿן פֿאַר זיי. 7 און
איר וועט אויפֿשטיין פֿון דער לויער, און וועט פֿאַרנעמען די שטאָט,
און יהוה אײַער גאָט וועט זי געבן אין אײַער האַנט. 8 און עס וועט
זײַן, ווי איר פֿאַרכאַפּט די שטאָט, זאָלט איר אָנצינדן די שטאָט אין
פֿײַער; אַזוי ווי דאָס וואָרט פֿון גאָט זאָלט איר טאָן; זעט, איך האָב
אײַך באַפֿוילן.

9 און יהוֹשוּעַ האָט זיי געשיקט, און זיי זײַנען אַוועקגעגאַנגען צו
דעם לויעראָרט, און זײַנען געזעסן צווישן בית-אֵל און צווישן עַי, אין
מערבֿ פֿון עַי. און יהוֹשוּעַ האָט גענעכטיקט יענע נאַכט צווישן דעם
פֿאָלק.

10 און יהוֹשוּעַ האָט זיך געפֿעדערט אין דער פֿרי, און האָט
איבערגעציילט דאָס פֿאָלק, און ער און די עלטסטע פֿון פֿאָלק זײַנען
אַרויפֿגעגאַנגען פֿאַרויס פֿאַרן פֿאָלק אויף עַי. 11 און דאָס גאַנצע
מלחמה-פֿאָלק וואָס מיט אים איז אַרויפֿגעגאַנגען, און זיי האָבן
גענענט, און זײַנען געקומען אַקעגן דער שטאָט, און האָבן

געלאַגערט אין צפֿון פֿון עַי; און דער טאָל איז געווען צווישן אים און
צווישן עַי. 12 און ער האָט גענומען אַרום פֿינף טויזנט מאַן, און האָט
זיי געשטעלט פֿאַר לויערער צווישן בית-אֵל און צווישן עַי, אין מערבֿ
פֿון עַי. 13 אַזוי האָבן זיי אויסגעשטעלט דאָס פֿאָלק, די גאַנצע מחנה
וואָס אין צפֿון פֿון דער שטאָט, און זייער הינטער-חיל אין מערבֿ פֿון
דער שטאָט. און יהוֹשוּעַ איז געגאַנגען אין יענער נאַכט אין מיטן
טאָל.

14 און עס איז געווען, ווי דער מלך פֿון עַי האָט דערזען, אַזוי האָבן
די מענטשן פֿון דער שטאָט זיך געאײַלט, און זיי האָבן זיך
געפֿעדערט, און זײַנען אַרויסגעגאַנגען אַקעגן ישׂראל אויף מלחמה,
ער און זײַן גאַנץ פֿאָלק, אין דער אָפּגערעדטער צײַט, פֿאַר דעם
פּלוין, און ער האָט ניט געוווּסט אַז לויערער זײַנען אויף אים פֿון
הינטער דער שטאָט. 15 און יהוֹשוּעַ און גאַנץ ישׂראל האָבן זיך
געמאַכט ווי געשלאָגן פֿאַר זיי, און זײַנען אַנטלאָפֿן אויפֿן וועג פֿון
מדבר.

16 און דאָס גאַנצע פֿאָלק וואָס אין עַי איז צונויפֿגערופֿן געוואָרן, זיי
נאָכצויאָגן; און זיי האָבן נאָכגעיאָגט יהוֹשוּען, און זײַנען
אַוועקגעצויגן געוואָרן פֿון דער שטאָט. 17 און עס איז ניט געבליבן אַ
מענטש אין עַי און אין בית-אֵל, וואָס איז ניט אַרויסגעגאַנגען נאָך
ישׂראל; און זיי האָבן געלאָזט די שטאָט אָפֿן, און נאָכגעיאָגט ישׂראל.

18 האָט גאָט געזאָגט צו יהוֹשוּען: שטרעק אויס דעם שפּיז וואָס אין
דײַן האַנט אַקעגן דער שטאָט עַי, וואָרום אין דײַן האַנט וועל איך זי
געבן. און יהוֹשוּעַ האָט אויסגעשטרעקט דעם שפּיז וואָס אין זײַן
האַנט אַקעגן דער שטאָט. 19 און די לויערער זײַנען אויפֿגעשטאַנען
אויף גיך פֿון זייער אָרט, און זיי זײַנען געלאָפֿן ווי ער האָט
אויסגעשטרעקט זײַן האַנט, און זײַנען אַרײַן אין דער שטאָט, און
האָבן זי באַצוווּנגען; און זיי האָבן געאײַלט און האָבן אָנגעצונדן די
שטאָט אין פֿײַער. 20 און די מענטשן פֿון עַי האָבן זיך אומגעקערט
הינטער זיך, און דערזען, ערשט דער רויך פֿון דער שטאָט איז אַרויף
צום הימל, און זיי האָבן ניט געהאַט אין זיך כּוח צו לויפֿן אַהין אָדער
אַהער. און דאָס פֿאָלק וואָס איז אַנטלאָפֿן צום מדבר, האָט זיך
אומגעקערט אויף די נאָכיאָגער. 21 און ווי יהוֹשוּעַ און גאַנץ ישׂראל
האָבן געזען אַז די לויערער האָבן באַצוווּנגען די שטאָט, און אַז דער

רויך פֿון דער שטאָט איז אויפֿגעגאַנגען, אַזוי האָבן זיי זיך
אומגעקערט, און האָבן געשלאָגן די מענטשן פֿון עַי. 22 און יענע
זײַנען אַרויסגעגאַנגען פֿון דער שטאָט אַקעגן זיי, אַזוי אַז זיי זײַנען
געווען אין מיטן פֿון ישׂראל, די אויף דער זײַט, און די אויף יענער
זײַט. און זיי האָבן זיי געשלאָגן ביז זיי ניט איבערצולאָזן אַ
געבליבענעם אָדער אַנטרונענעם. 23 און דעם מלך פֿון עַי האָבן זיי
געכאַפּט אַ לעבעדיקן, און אים געבראַכט צו יהוֹשוען.

24 און עס איז געווען, אַז די ישׂראל האָבן געענדיקט אויסהרגען
אַלע באַוווינער פֿון עַי, אויפֿן פֿעלד אין דעם מדבר וואָס זיי האָבן זיי
נאָכגעיאָגט אין אים, און זיי זײַנען אַלע געפֿאַלן דורכן שאַרף פֿון
שווערד ביז זיי זײַנען פֿאַרלענדט געוואָרן, האָבן גאַנץ ישׂראל זיך
אומגעקערט קיין עַי, און האָבן זי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד.
25 און אַלע וואָס זײַנען געפֿאַלן אין יענעם טאָג, פֿון אַ מאַן ביז אַ
פֿרוי, זײַנען געווען צוועלף טויזנט; אַלע מענטשן פֿון עַי. 26 און
יהוֹשועַ האָט ניט צוריקגעצויגן זײַן האַנט וואָס ער האָט
אויסגעשטרעקט מיטן שפּיז, ביז ער האָט פֿאַרווּיסט אַלע באַוווינער
פֿון עַי. 27 נאָר די בהמות און דעם זאַקרויב פֿון יענער שטאָט האָבן
די ישׂראל גערויבט פֿאַר זיך, אַזוי ווי דאָס וואָרט פֿון גאָט וואָס ער
האָט באַפֿוילן יהוֹשוען. 28 און יהוֹשועַ האָט פֿאַרברענט עַי, און האָט
זי געמאַכט פֿאַר אַן אייביקן חורבה-הויפֿן, אַ וויסטעניש ביז אויף
הײַנטיקן טאָג. 29 און דעם מלך פֿון עַי האָט ער אויפֿגעהאַנגען אויף
אַ בוים ביז אָוונטצײַט; און ווי די זון איז אונטערגעגאַנגען, האָט
יהוֹשועַ באַפֿוילן, און מע האָט אַראָפּגענומען זײַן טויטן לײַב פֿון דעם
בוים, און אים אַוועקגעוואָרפֿן פֿאַר דעם אײַנגאַנג פֿון דעם
שטאָטטויער, און מע האָט אויפֿגעשטעלט איבער אים אַ גרויסן
הויפֿן שטיינער וואָס שטייט ביז אויף הײַנטיקן טאָג.

30 דענצמאָל האָט יהוֹשועַ געבויט אַ מזבח צו יהוה דעם גאָט פֿון
ישׂראל אויפֿן באַרג עֵיבָל, 31 אַזוי ווי משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט
באַפֿוילן די קינדער פֿון ישׂראל, ווי עס שטייט געשריבן אין בוך פֿון
תּוֹרת-משה; אַ מזבח פֿון גאַנצע שטיינער, וואָס מע האָט אויף זיי ניט
אויפֿגעהויבן אַן אײַזן. און זיי האָבן אויפֿגעבראַכט אויף אים
בראַנדאָפּפֿער צו גאָט, און געשלאַכט פֿרידאָפּפֿער. 32 און ער האָט
דאָרטן אויפֿגעשריבן אויף די שטיינער אַן איבערחזרונג פֿון תּוֹרת-
משה, וואָס ער האָט געשריבן אין אָנגעזיכט פֿון די קינדער פֿון

ישׂראל. 33 און גאַנץ ישׂראל, און זייערע עלטסטע און אויפֿזעער, און
זייערע ריכטער, זײַנען געשטאַנען פֿון דער זײַט און פֿון יענער זײַט
פֿון אָרון, פֿאַר די כֹּהנים פֿון שבֿט לֵוִי וואָס האָבן געטראָגן דעם אָרון
פֿון גאָטס בונד – אַזוי דער פֿרעמדער ווי דער אײַנגעבאָרענער,
העלפֿט פֿון זיי אַקעגן באַרג גרִזים, און העלפֿט פֿון זיי אַקעגן באַרג
עֵיבָל, אַזוי ווי משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט פֿון פֿריער באַפֿוילן, צו
בענטשן דאָס פֿאָלק ישׂראל. 34 און דערנאָך האָט ער געלייענט אַלע
ווערטער פֿון דער תּוֹרה, די ברכה און די קללה, אַזוי ווי אַלץ וואָס
שטייט געשריבן אין בוך פֿון דער תּוֹרה. 35 ניט געווען אַ וואָרט פֿון
אַלץ וואָס משה האָט באַפֿוילן, וואָס יהוֹשֻעַ האָט ניט געלייענט פֿאַר
דער גאַנצער אײַנזאַמלונג פֿון ישׂראל, און די ווײַבער און די קליינע
קינדער, און דעם פֿרעמדן וואָס איז מיטגעגאַנגען צווישן זיי.

ט
1 און עס איז געווען, אַז אַלע מלכים וואָס אויף דער זײַט יַרדן,
אין דעם געבערג, און אין דער נידערונג, און אויף דעם גאַנצן
ברעג פֿון יַם-הַגָדול, אַקעגן לבָנון, דער חִתּי, און דער אֱמוֹרי, דער
כּנַעֲני, דער פּרִזי, דער חִוִי, און דער יבֿוּסי, האָבן דערהערט, 2 אַזוי
האָבן זיי זיך אײַנגעזאַמלט אין איינעם, מלחמה צו האַלטן מיט
יהוֹשֻעַן און מיט ישׂראל, מיט איין מויל.

3 און די באַוווינער פֿון גִבעוֹן האָבן געהערט וואָס יהוֹשֻעַ האָט
געטאָן צו יריחו און צו עַי; 4 און זיי אויך האָבן געטאָן מיט
ליסטיקייט, און זײַנען געגאַנגען און האָבן זיך פֿאַרשטעלט; און זיי
האָבן גענומען אָפּגעניצטע זעק פֿאַר זייערע אייזלען, און אָפּגעניצטע
און צעשפּאָלטענע און צונויפֿגעבונדענע ווײַנלאָגלען, 5 און
אָפּגעטראָגענע און פֿאַרלאַטעטע שיך אויף זייערע פֿיס, און
אָפּגעטראָגענע קליידער אויף זיך; און דאָס גאַנצע ברויט פֿון זייער
צערונג איז געווען פֿאַרטריקנט אויף ברעקלעך. 6 און זיי זײַנען
געגאַנגען צו יהוֹשֻעַן אין לאַגער קיין גִלגָל, און האָבן געזאָגט צו
אים און צו די מענער פֿון ישׂראל: פֿון אַ ווײַטן לאַנד זײַנען מיר
געקומען, און אַצונד שליסט אונדז אַ בונד.

7 האָבן די מענער פֿון ישׂראל געזאָגט צו דעם חִוִי: אפֿשר זיצסטו
צווישן אונדז, און ווי קען איך דיר שליסן אַ בונד? 8 האָבן זיי געזאָגט

צו יהוֹשוּען: דײַנע קנעכט זײַנען מיר. האָט יהוֹשוּעַ צו זיי געזאָגט:
ווער זײַט איר? און פֿון וואַנען קומט איר? 9 האָבן זיי צו אים
געזאָגט: פֿון זייער אַ ווײַטן לאַנד זײַנען געקומען דײַנע קנעכט, צוליב
דעם נאָמען פֿון יהוה דײַן גאָט; וואָרום מיר האָבן געהערט זײַן
הערונג, און אַלץ וואָס ער האָט געטאָן אין מִצרַיִם, 10 און אַלץ וואָס
ער האָט געטאָן צו די צוויי מלכים פֿון דעם אֶמוֹרי וואָס אויף יענער
זײַט יַרדן, צו סיחון דעם מלך פֿון חֶשבּוֹן, און צו עוֹג דעם מלך פֿון
בָּשָן וואָס אין עַשתָּרוֹת. 11 האָבן צו אונדז געזאָגט אונדזערע
עלטסטע, און אַלע באַוווינער פֿון אונדזער לאַנד, אַזוי צו זאָגן: נעמט
מיט זיך צערונג אויפֿן וועג, און גייט זיי אַנטקעגן, און איר זאָלט זאָגן
צו זיי: אײַערע קנעכט זײַנען מיר; און אַצונד שליסט אונדז אַ בונד.
12 דאָס דאָזיקע ברויט אונדזערס – וואַרעמערהייט האָבן מיר זיך
פֿאַרשפּײַזט דערמיט פֿון אונדזערע הײַזער, אין דעם טאָג וואָס מיר
זײַנען אַרויס צו גיין צו אײַך, און אַצונד אָט איז עס פֿאַרטריקנט, און
געוואָרן ברעקלעך. 13 און די דאָזיקע ווײַנלאָגלען, וואָס מיר האָבן
אָנגעפֿילט, זײַנען געווען נײַ, און אָט זײַנען זיי צעשפּאָלטן געוואָרן,
און די דאָזיקע קליידער און שיך אונדזערע זײַנען אָפּגעטראָגן
געוואָרן פֿון זייער פֿיל וועג.

14 און די מענער האָבן גענומען פֿון זייער צערונג, און גאָטס מויל
האָבן זיי ניט געפֿרעגט. 15 און יהוֹשוּעַ האָט געמאַכט שלום מיט זיי,
און זיי געשלאָסן אַ בונד, זיי צו לאָזן לעבן. און די פֿירשטן פֿון דער
עדה האָבן זיי געשוואָרן.

16 און עס איז געווען צום סוף פֿון דרײַ טעג נאָכדעם ווי זיי האָבן זיי
געשלאָסן אַ בונד, האָבן זיי געהערט אַז זיי זײַנען נאָענט צו זיי, און אַז
זיי זיצן צווישן זיי. 17 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געצויגן, און
זײַנען געקומען אין זייערע שטעט אויפֿן דריטן טאָג. און זייערע
שטעט זײַנען געווען גִבעוֹן, און כּפִירָה, און בֵּארוֹת, און קִריַת-יעָרים.
18 אָבער די קינדער פֿון ישׂראל האָבן זיי ניט געשלאָגן, ווײַל די
פֿירשטן פֿון דער עדה האָבן זיי געשוואָרן בײַ יהוה דעם גאָט פֿון
ישׂראל. און די גאַנצע עדה האָט געמורמלט אויף די פֿירשטן.

19 האָבן אַלע פֿירשטן געזאָגט צו דער גאַנצער עדה: מיר האָבן זיי
געשוואָרן בײַ יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל, און מיר טאָרן זיי אַצונד
ניט אָנרירן. 20 דאָס מוזן מיר זיי טאָן, און זיי לאָזן לעבן, כּדי אויף

אונדז זאָל ניט זײַן אַ צאָרן פֿון וועגן דער שבֿועה וואָס מיר האָבן זיי
געשוואָרן. 21 און די פֿירשטן האָבן אָנגעזאָגט וועגן זיי: זאָלן זיי
בלײַבן לעבן. און זיי זײַנען געוואָרן האָלצהעקער און וואַסערשעפּער
פֿאַר דער גאַנצער עדה, אַזוי ווי די פֿירשטן האָבן געהייסן וועגן זיי.

22 און יהושע האָט זיי גערופֿן, און האָט צו זיי גערעדט, אַזוי צו
זאָגן: פֿאַר וואָס האָט איר אונדז גענאַרט, אַזוי צו זאָגן: מיר זײַנען
זייער ווײַט פֿון אײַך, ווען איר זיצט צווישן אונדז? 23 און אַצונד
זאָלט איר זײַן פֿאַרשאָלטן, און עס זאָל ניט אויסגיין פֿון אײַך אַ
קנעכט און האָלצהעקער און וואַסערשעפּער פֿאַר דעם הויז פֿון מײַן
גאָט.

24 האָבן זיי געענטפֿערט יהושען, און האָבן געזאָגט: ווײַל דערציילט
איז דערציילט געוואָרן דײַנע קנעכט, דאָס וואָס יהוה דײַן גאָט האָט
באַפֿוילן זײַן קנעכט משהן, אײַך צו געבן דאָס גאַנצע לאַנד, און צו
פֿאַרטיליקן אַלע באַוווינער פֿון לאַנד פֿון פֿאַר אײַך, און מיר האָבן
זייער מורא געקריגן פֿאַר אונדזערע נפֿשות פֿון אײַך; דרום האָבן מיר
געטאָן די דאָזיקע זאַך. 25 און אַצונד אָט זײַנען מיר אין דײַן האַנט;
ווי עס איז גוט און רעכטפֿאַרטיק אין דײַנע אויגן צו טאָן מיט אונדז,
טו.

26 און ער האָט מיט זיי אַזוי געטאָן, און האָט זיי מציל געווען פֿון
דער האַנט פֿון די קינדער פֿון ישׂראל, און זיי האָבן זיי ניט געהרגעט.
27 און יהושע האָט זיי געמאַכט אין יענעם טאָג פֿאַר האָלצהעקער
און פֿאַר וואַסערשעפּער, פֿאַר דער עדה, און פֿאַר דעם מזבח פֿון
גאָט, ביז אויף הײַנטיקן טאָג, אין דעם אָרט וואָס ער וועט
אויסדערוויילן.

י 1 און עס איז געווען, ווי אַדוני-צֶדֶק דער מלך פֿון ירושָלַיִם האָט
געהערט אַז יהושע האָט באַצוווּנגען עַי, און האָט זי פֿאַרוויסט;
אַז אַזוי ווי ער האָט געטאָן צו יריחו און צו איר מלך, אַזוי האָט ער
געטאָן צו עַי און צו איר מלך; און אַז די באַוווינער פֿון גִבעון האָבן
געמאַכט שלום מיט ישׂראל, און זײַנען געבליבן צווישן זיי; 2 האָבן
זיי זייער מורא געקריגן, ווײַל גִבעון איז געווען אַ גרויסע שטאָט, אַזוי
ווי איינע פֿון די מלוכה-שטעט, און ווײַל זי איז געווען גרעסער פֿון

עַי, און אַלע אירע מענטשן זײַנען געווען גיבורים. 3 און אַדוני-צֶדֶק
דער מלך פֿון ירושָלַיִם האָט געשיקט צו הוֹהָם דעם מלך פֿון חֶבֿרוֹן,
און צו פִּרְאָם דעם מלך פֿון יַרמות, און צו יָפִֿיעַ דעם מלך פֿון לָכיש,
און צו דבִֿיר דעם מלך פֿון עֶגלוֹן, אַזוי צו זאָגן: 4 קומט אַרויף צו
מיר, און העלפֿט מיר, און לאָמיר שלאָגן גִבֿעוֹן, ווײַל זי האָט
געמאַכט שלום מיט יהוֹשוען און מיט די קינדער פֿון ישׂראל.

5 האָבן זיך אײַנגעזאַמלט און זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען די פֿינף מלכים
פֿון אֶמוֹרי, דער מלך פֿון ירושָלַיִם, דער מלך פֿון חֶבֿרוֹן, דער מלך פֿון
יַרמות, דער מלך פֿון לָכיש, דער מלך פֿון עֶגלוֹן, זיי מיט אַלע זייערע
מחנות, און זיי האָבן געלעגערט אויף גִבֿעוֹן, און מלחמה געהאַלטן
אויף איר.

6 האָבן די מענטשן פֿון גִבֿעוֹן געשיקט צו יהוֹשוען אין לאַגער קיין
גִלגָל, אַזוי צו זאָגן: זאָלסט ניט אָפּלאָזן דײַנע הענט פֿון דײַנע
קנעכט; קום אַרויף צו אונדז גיך, און העלף אונדז, און שטיי
אונדז בײַ; וואָרום אַלע מלכים פֿון אֶמוֹרי, די באַוווינער פֿון דעם
געבערג, האָבן זיך אײַנגעזאַמלט אויף אונדז.

7 איז יהוֹשוּעַ אַרויפֿגעגאַנגען פֿון גִלגָל, ער און דאָס גאַנצע מלחמה-
פֿאָלק מיט אים, און אַלע העלדישע גיבורים. 8 און גאָט האָט
געזאָגט צו יהוֹשוען: זאָלסט ניט מורא האָבן פֿאַר זיי, וואָרום איך
האָב זיי געגעבן אין דײַן האַנט; קיינער פֿון זיי וועט ניט באַשטיין
פֿאַר דיר. 9 און יהוֹשוּעַ איז געקומען אויף זיי פּלוצים; די גאַנצע
נאַכט איז ער אַרויפֿגעגאַנגען פֿון גִלגָל. 10 און גאָט האָט זיי
צעטומלט פֿאַר ישׂראל; און ער האָט זיי געשלאָגן אַ גרויסן שלאַק
אין גִבֿעוֹן, און האָט זיי נאָכגעיאָגט אויף דעם וועג פֿון דעם
אַרויפֿגאַנג פֿון בית-חוֹרוֹן, און זיי געשלאָגן ביז עֲזֵקָה, און ביז מַקֵדָה.
11 און עס איז געווען, אַז זיי זײַנען געלאָפֿן פֿאַר ישׂראל, ווען זיי
זײַנען געווען אויף דעם אַראָפּגאַנג פֿון בית-חוֹרוֹן, האָט גאָט
אַראָפּגעוואָרפֿן אויף זיי פֿון הימל גרויסע שטיינער, ביז עֲזֵקָה, און זיי
זײַנען געשטאָרבן. מער זײַנען געווען די וואָס זײַנען געשטאָרבן פֿון
די האָגלשטיינער, ווי די וואָס די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געהרגעט
מיטן שווערד.

12 דענצמאָל האָט יהושעַ גערעדט צו גאָט – אין דעם טאָג וואָס
גאָט האָט איבערגעגעבן דעם אֶמוֹרי צו די קינדער פֿון ישׂראל – און
ער האָט געזאָגט פֿאַר די אויגן פֿון ישׂראל:

זון, שטיי שטיל אין גִבעוֹן,
און לבָנה, אין טאָל פֿון אַיָלוֹן!
13 און די זון איז שטיל געשטאַנען,
און די לבָנה האָט זיך אָפּגעשטעלט,
ביז דאָס פֿאָלק האָט זיך נוֹקם געווען אָן זײַנע פֿײַנט.

דאָס איז שוין באַשריבן אין בוך פֿון יָשָר. און די זון האָט זיך
אָפּגעשטעלט אין האַלבן הימל, און האָט זיך ניט געאײַלט
אונטערצוגיין אַרום אַ גאַנצן טאָג. 14 און אַזאַ טאָג ווי יענער איז ניט
געווען, פֿאַר אים אָדער נאָך אים, אַז גאָט זאָל געהאָרכן דעם קָול
פֿון אַ מענטשן; וואָרום גאָט האָט מלחמה געהאַלטן פֿאַר ישׂראל.

15 און יהושעַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים האָבן זיך אומגעקערט אין
לאַגער קיין גִלגָל. 16 און די דאָזיקע פֿינף מלכים זײַנען אַנטלאָפֿן, און
האָבן זיך באַהאַלטן אין דער הייל אין מַקֵדָה. 17 איז אָנגעזאָגט
געוואָרן יהושוען, אַזוי צו זאָגן: די פֿינף מלכים זײַנען געפֿונען
געוואָרן באַהאַלטן אין דער הייל אין מַקֵדָה. 18 האָט יהושעַ געזאָגט:
קײַקלט צו גרויסע שטיינער צום מויל פֿון דער הייל, און שטעלט
לעבן איר מענטשן, זיי צו היטן. 19 און איר זאָלט אײַך ניט
אָפּשטעלן; יאָגט נאָך אײַערע פֿײַנט, און איר זאָלט שלאָגן זייערע
הינטערשטע; איר זאָלט זיי ניט לאָזן אַרײַנקומען אין זייערע שטעט;
וואָרום יהוה אײַער גאָט האָט זיי געגעבן אין אײַער האַנט.

20 און עס איז געווען, אַז יהושעַ און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן זיי
געענדיקט שלאָגן זייער אַ גרויסן שלאַק, ביז זיי זײַנען פֿאַרלענדט
געוואָרן, און די געבליבענע וואָס זײַנען געבליבן פֿון זיי, זײַנען אַרײַן
אין די פֿעסטונגשטעט, 21 אַזוי האָט דאָס גאַנצע פֿאָלק זיך
אומגעקערט אין לאַגער צו יהושוען קיין מַקֵדָה בשלום; קיינער האָט
זײַן צונג ניט געשאַרפֿט אַקעגן עמיצן פֿון די קינדער פֿון ישׂראל.

22 האָט יהושעַ געזאָגט: עפֿנט אויף דאָס מויל פֿון דער הייל, און
ברענגט אַרויס צו מיר די דאָזיקע פֿינף מלכים פֿון דער הייל.
23 האָבן זיי אַזוי געטאָן; און זיי האָבן אַרויסגעבראַכט צו אים די

דאָזיקע פֿינף מלכים פֿון דער הייל, דעם מלך פֿון ירושָלַיִם, דעם מלך
פֿון חֶבֿרון, דעם מלך פֿון יַרמות, דעם מלך פֿון לָכיש, דעם מלך פֿון
עֶגלון. 24 און עס איז געווען, ווי זיי האָבן אַרויסגעבראַכט די דאָזיקע
מלכים צו יהושוען, אַזוי האָט יהוֹשועַ גערופֿן אַלע מענער פֿון
ישׂראל, און ער האָט געזאָגט צו די פֿירער פֿון די מלחמה-לײַט וואָס
זײַנען מיט אים געגאַנגען: גענענט, טוט אַרויף אײַערע פֿיס אויף די
העלדזער פֿון די דאָזיקע מלכים. האָבן זיי גענענט, און האָבן
אַרויפֿגעטאָן זייערע פֿיס אויף זייערע העלדזער. 25 און יהוֹשועַ האָט
צו זיי געזאָגט: איר זאָלט ניט מוֹרא האָבן און ניט אַנגסטן, זײַט
שטאַרק און פֿעסט, וואָרום אַזוי וועט גאָט טאָן צו אַלע אײַערע
פֿײַנט וואָס איר האַלט מלחמה מיט זיי. 26 און יהוֹשועַ האָט זיי
דערנאָך געשלאָגן, און האָט זיי געטייט, און זיי אויפֿגעהאַנגען אויף
פֿינף ביימער; און זיי זײַנען געהאַנגען אויף די ביימער ביז אָוונט.
27 און עס איז געווען אין צײַט פֿון זונאונטערגאַנג, האָט יהוֹשועַ
באַפֿוילן, און מע האָט זיי אַראָפּגענומען פֿון די ביימער, און זיי
אַרײַנגעוואָרפֿן אין דער הייל, וואָס זיי האָבן זיך דאָרטן באַהאַלטן.
און מע האָט אַרויפֿגעטאָן גרויסע שטיינער אויפֿן מויל פֿון דער הייל,
ווו זיי ליגן אַזש ביז אויף הײַנטיקן טאָג.

28 און יהוֹשועַ האָט באַצוווּנגען מַקֵדָה אין יענעם טאָג, און האָט
געשלאָגן זי און איר מלך מיטן שאַרף פֿון שווערד; ער האָט
פֿאַרוויסט זיי און אַלע נפֿשות וואָס אין איר; ער האָט ניט געלאָזט
אַן איבערבלײַב. און ער האָט געטאָן צום מלך פֿון מַקֵדָה, אַזוי ווי ער
האָט געטאָן צום מלך פֿון יריחו.

29 און יהוֹשועַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים זײַנען אַריבערגעגאַנגען
פֿון מַקֵדָה קיין לִבנָה, 30 און ער האָט מלחמה געהאַלטן מיט לִבנָה.
און גאָט האָט אויך זי און איר מלך געגעבן אין דער האַנט פֿון
ישׂראל; און ער האָט זי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד, מיט אַלע
נפֿשות וואָס אין איר; ער האָט ניט געלאָזט אין איר אַן איבערבלײַב.
און ער האָט געטאָן צו איר מלך אַזוי ווי ער האָט געטאָן צום מלך
פֿון יריחו.

31 און יהוֹשועַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים זײַנען אַריבערגעגאַנגען
פֿון לִבנָה קיין לָכיש, און ער האָט געלעגערט אויף איר און מלחמה
געהאַלטן אַקעגן איר. 32 און גאָט האָט געגעבן לָכיש אין דער האַנט

פֿון ישׂראל; און ער האָט זי באַצוווּנגען אויפֿן צווייטן טאָג, און האָט
זי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד, מיט אַלע נפֿשות וואָס אין איר;
אַזוי ווי אַלץ וואָס ער האָט געטאָן צו לִבְנָה.

33 דענצמאָל איז אַרויפֿגעקומען הוֹרָם דער מלך פֿון גֶזֶר צו העלפֿן
לָכיש, און יהוֹשועַ האָט געשלאָגן אים און זײַן פֿאָלק ביז ער האָט
אים ניט געלאָזט אַן איבערבלײַב.

34 און יהוֹשועַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים זײַנען אַריבערגעגאַנגען
פֿון לָכיש קיין עֶגלוֹן, און זיי האָבן געלעגערט אויף איר, און מלחמה
געהאַלטן אויף איר. 35 און זיי האָבן זי באַצוווּנגען אין יענעם טאָג,
און האָבן זי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד; און אַלע נפֿשות וואָס
אין איר האָט ער פֿאַרווּיסט אין יענעם טאָג; אַזוי ווי אַלץ וואָס ער
האָט געטאָן צו לָכיש.

36 און יהוֹשועַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים זײַנען אַרויפֿגעגאַנגען פֿון
עֶגלוֹן קיין חֶבְרוֹן, און זיי האָבן מלחמה געהאַלטן אויף איר. 37 און
זיי האָבן זי באַצוווּנגען, און האָבן זי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון
שווערד, מיט איר מלך, און אַלע אירע שטעט, און אַלע נפֿשות וואָס
אין איר; ער האָט ניט געלאָזט אַן איבערבלײַב; אַזוי ווי אַלץ וואָס ער
האָט געטאָן צו עֶגלוֹן. און ער האָט פֿאַרווּיסט זי און אַלע נפֿשות
וואָס אין איר.

38 און יהוֹשועַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים האָבן זיך אומגעקערט קיין
דְבִיר, און ער האָט מלחמה געהאַלטן אויף איר. 39 און ער האָט
באַצוווּנגען זי און איר מלך, און אַלע אירע שטעט; און זיי האָבן זיי
געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד, און פֿאַרווּיסט אַלע נפֿשות וואָס
אין איר; ער האָט ניט געלאָזט אַן איבערבלײַב. אַזוי ווי ער האָט
געטאָן צו חֶבְרוֹן, אַזוי האָט ער געטאָן צו דְבִיר און צו איר מלך; אַזוי
ווי ער האָט אויך געטאָן צו לִבְנָה און צו איר מלך.

40 און יהוֹשועַ האָט געשלאָגן דאָס גאַנצע לאַנד, דאָס געבערג, און
דעם דָרוֹם, און די נידערונג, און די אַראָפּגאַנגען, און אַלע זייערע
מלכים; ער האָט ניט געלאָזט אַן איבערבלײַב, נײַערט ווו נאָר אַן
אָטעם האָט ער פֿאַרווּיסט, אַזוי ווי יהוה דער גאָט פֿון ישׂראל האָט
באַפֿוילן. 41 און יהוֹשועַ האָט זיי געשלאָגן פֿון קָדֵש-בַרנֵעַ און ביז
עַזָה, און דאָס גאַנצע לאַנד גוֹשֶן, און ביז גִבְעוֹן. 42 און אַלע די

דאָזיקע מלכים און זייער לאַנד האָט יהושעַ באַצוווּנגען אויף איין
מאָל; וואָרום יהוה דער גאָט פֿון ישׂראל האָט מלחמה געהאַלטן פֿאַר
ישׂראל.

43 און יהושעַ און גאַנץ ישׂראל מיט אים האָבן זיך אומגעקערט אין
לאַגער קיין גִלגָל.

יא

1 און עס איז געווען, ווי יָבִין דער מלך פֿון חָצוֹר האָט
דערהערט, אַזוי האָט ער געשיקט צו יוֹבָב דעם מלך פֿון
מָדוֹן, און צו דעם מלך פֿון שִמרוֹן, און צו דעם מלך פֿון אַכשָף; 2 און
צו די מלכים וואָס אין צפֿון, אין דעם געבערג, און אויפֿן פּלוין, אין
דָרום פֿון כִּנרוֹת, און אין דער נידערונג, און אין די געגנטן פֿון דוֹר,
אין מערבֿ; 3 צו דעם כּנַעֲני אין מזרח און אין מערבֿ, און צו דעם
אֶמוֹרי, און דעם חִתּי, און דעם פּרִזי, און דעם יבוּסי אין דעם
געבערג, און דעם חִוִי אונטער חרמון אין לאַנד מִצפּה. 4 און זיי
זײַנען אַרויסגעגאַנגען, זיי און אַלע זייערע מחנות מיט זיי, פֿיל פֿאָלק,
אַזוי ווי דער זאַמד וואָס אויפֿן ברעג פֿון ים אין פֿילקייט, און פֿערד
און רײַטוועגן זייער פֿיל. 5 און אַלע די דאָזיקע מלכים האָבן זיך
אײַנגעזאַמלט, און זײַנען געקומען, און האָבן אין איינעם געלאַגערט
בײַ די וואַסערן פֿון מֵרוֹם, מלחמה צו האַלטן מיט ישׂראל.

6 האָט גאָט געזאָגט צו יהושען: זאָלסט ניט מוֹרא האָבן פֿאַר זיי,
וואָרום מאָרגן אַרום דער צײַט, גיב איך זיי אַלע איבער דערשלאָגענע
פֿאַר ישׂראל. זייערע פֿערד זאָלסטו אויסרײַסן, און זייערע רײַטוועגן
זאָלסטו פֿאַרברענען אין פֿײַער.

7 און יהושעַ און דאָס גאַנצע מלחמה-פֿאָלק מיט אים זײַנען
געקומען אויף זיי פּלוצים בײַ די וואַסערן פֿון מֵרוֹם, און זיי זײַנען
אָנגעפֿאַלן אויף זיי. 8 און גאָט האָט זיי געגעבן אין דער האַנט פֿון
ישׂראל, און זיי האָבן זיי געשלאָגן, און זיי נאָכגעיאָגט ביז גרויס-
צידוֹן, און ביז מִשׂרפֿוֹת-מַיִם, און ביז דעם טאָל פֿון מִצפּה צו מזרח;
און זיי האָבן זיי געשלאָגן ביז זיי ניט צו לאָזן אַן איבערבלײַב. 9 און
יהושעַ האָט צו זיי געטאָן אַזוי ווי גאָט האָט אים אָנגעזאָגט; זייערע
פֿערד האָט ער אויסגעריסן, און זייערע רײַטוועגן, האָט ער
פֿאַרברענט אין פֿײַער.

10 און יהוֹשועַ האָט זיך אומגעקערט אין יענער צײַט, און האָט
באַצוווּנגען חָצוֹר, און איר מלך האָט ער געשלאָגן מיטן שווערד;
וואָרום חָצוֹר איז פֿריער געווען דאָס הויפּט פֿון אַלע די דאָזיקע
קיניגרײַכן. 11 און זיי האָבן דערשלאָגן אַלע נפֿשות וואָס אין איר
מיטן שאַרף פֿון שווערד – פֿאַרוויסט; עס איז ניט געבליבן קיין
לעבעדיקער אָטעם; און חָצוֹר האָט ער פֿאַרברענט אין פֿײַער. 12 און
אַלע שטעט פֿון די דאָזיקע מלכים, און אַלע זייערע מלכים, האָט
יהוֹשועַ באַצוווּנגען, און זיי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד – זיי
פֿאַרוויסט, אַזוי ווי משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט באַפֿוילן.
13 אָבער אַלע שטעט וואָס זײַנען געשטאַנען אויף זייערע בערגלעך,
זיי האָט ישׂראל ניט פֿאַרברענט; בלויז חָצוֹר אַליין האָט יהוֹשועַ
פֿאַרברענט. 14 און דעם גאַנצן זאַקרויב פֿון די דאָזיקע שטעט, און
די בהמות, האָבן די קינדער פֿון ישׂראל גערויבט פֿאַר זיך; נאָר אַלע
מענטשן האָבן זיי געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד ביז זיי האָבן זיי
פֿאַרטיליקט; זיי האָבן ניט איבערגעלאָזט קיין לעבעדיקן אָטעם.
15 אַזוי ווי גאָט האָט באַפֿוילן זײַן קנעכט משהן, אַזוי האָט משה
באַפֿוילן יהוֹשוען, און אַזוי האָט יהוֹשועַ געטאָן. ער האָט ניט
אויסגעלאָזט אַ זאַך פֿון אַלץ וואָס גאָט האָט באַפֿוילן משהן. 16 און
יהוֹשועַ האָט אײַנגענומען דאָס דאָזיקע גאַנצע לאַנד, דאָס געבערג,
און דעם גאַנצן דָרום, און דאָס גאַנצע לאַנד גוֹשֶן, און די נידערונג,
און דעם פּלוין, און דאָס געבערג פֿון ישׂראל, און זײַן נידערונג,
17 פֿון דעם גלאַטן באַרג וואָס גייט אַרויף צו שֵׂעִיר, און ביז בעַל-גָד
אין טאָל פֿון לבֿנוֹן, אונטער באַרג חרמון; און אַלע זייערע מלכים
האָט ער באַצוווּנגען, און זיי געשלאָגן און זיי געטייט. 18 פֿיל טעג
האָט יהוֹשועַ געפֿירט מלחמה מיט אַלע די דאָזיקע מלכים. 19 ניט
געווען אַ שטאָט וואָס האָט געמאַכט שלום מיט די קינדער פֿון
ישׂראל, אַחוץ דער חִוִי, די באַוווינער פֿון גִבעוֹן; אַלץ האָבן זיי
אײַנגענומען מיט מלחמה. 20 וואָרום עס איז געווען פֿון גאָט, צו
שטאַרקן זייער האַרץ אויף מלחמה מיט ישׂראל, אַז מע זאָל זיי
פֿאַרוויסטן, כּדי זיי זאָל ניט זײַן קיין לײַטזעליקייט, נײַערט אַז מע
זאָל זיי פֿאַרטיליקן, אַזוי ווי גאָט האָט באַפֿוילן משהן.

21 און יהוֹשועַ איז געקומען אין יענער צײַט, און האָט פֿאַרשניטן די
עֲנָקים פֿון דעם געבערג, פֿון חבֿרון, פֿון דבֿיר, פֿון עֲנָב, און פֿון גאַנצן
געבערג פֿון יהודה, און פֿון גאַנצן געבערג פֿון ישׂראל; מיט זייערע
שטעט האָט זיי יהוֹשועַ פֿאַרוויסט. 22 עס זײַנען ניט איבערגעבליבן

קיין עַנָקים אין לאַנד פֿון די קינדער פֿון ישׂראל; נאָר אין עַזָה, אין
גַת, און אין אַשדוֹד, זײַנען זיי געבליבן. 23 און יהוֹשועַ האָט
אײַנגענומען דאָס גאַנצע לאַנד, אַזוי ווי אַלץ וואָס גאָט האָט גערעדט
צו משהן; און יהוֹשועַ האָט עס געגעבן פֿאַר אַ נחלה צו ישׂראל לויט
זייערע אײַנטיילונגען נאָך זייערע שבֿטים.

און דאָס לאַנד איז געווען רויִק פֿון מלחמה.

יב 1 און דאָס זײַנען די מלכים פֿון לאַנד וואָס די קינדער פֿון
ישׂראל האָבן געשלאָגן, און געאַרבט זייער לאַנד אויף יענער
זײַט יַרדן, צו זונאויפֿגאַנג, פֿון טאָל אַרנוֹן ביז באַרג חרמון, און דעם
גאַנצן פּלוין צו מזרח: 2 סיחון דער מלך פֿון אֶמוֹרי וואָס איז געזעסן
אין חֶשבון, וואָס האָט געוועלטיקט פֿון עַרוֹעֵר וואָס בײַם ברעג טאָל
אַרנוֹן און אין מיטן טאָל, און איבער האַלב גִלעָד, און ביז דעם טײַך
יַבוֹק, דעם געמאַרק פֿון די קינדער פֿון עַמוֹן, 3 און איבער דעם פּלוין
ביזן ים כִּנרוֹת, צו מזרח, און ביז דעם ים פֿון פּלוין, דעם יַם-הַמֶלַח,
צו מזרח, אויפֿן וועג צו בית-ישימוֹת; און אין דָרום, אונטער די
אַראָפּגאַנגען פֿון פּסגָה. 4 און דער געמאַרק פֿון עוֹג דעם מלך פֿון
בשָן, פֿון דעם רעשט פֿון די רפֿאים, וואָס איז געזעסן אין עַשתָּרוֹת,
און אין אֶדרֶעִי, 5 און האָט געוועלטיקט איבער באַרג חרמון, און
איבער סַלכָה, און איבער גאַנץ בשָן, ביז דעם געמאַרק פֿון דעם
גשורי, און דעם מַעֲכָתי, און איבער האַלב גִלעָד, – דעם געמאַרק פֿון
סיחון דעם מלך פֿון חֶשבוֹן. 6 משה דער קנעכט פֿון גאָט, און די
קינדער פֿון ישׂראל, האָבן זיי געשלאָגן, און משה דער קנעכט פֿון
גאָט האָט עס געגעבן פֿאַר אַן אַרב צו די ראובֿנים, און צו די גָדים,
און צום האַלבן שבֿט מנשה.

7 און דאָס זײַנען די מלכים פֿון לאַנד וואָס יהוֹשועַ און די קינדער
פֿון ישׂראל האָבן געשלאָגן אויף דער זײַט יַרדן צו מערבֿ, פֿון בעַל-גָד
אין טאָל פֿון לבֿנוֹן, און ביז דעם גלאַטן באַרג וואָס גייט אַרויף צו
שֵׂעִיר; און יהוֹשועַ האָט עס געגעבן די שבֿטים פֿון ישׂראל פֿאַר אַן
אַרב לויט זייערע אײַנטיילונגען; 8 אין דעם געבערג, און אין דער
נידערונג, און אין דעם פּלוין, און אויף די אַראָפּגאַנגען, און אין

מדבר, און אין דעם דָרום; דער חִתּי, דער אֶמוֹרי, און דער כּנַעֲני, דער פּרִזי, דער חִוִי, און דער יבֿוּסי.

9 דער מלך פֿון יריחו, איינער;
דער מלך פֿון עַי וואָס לעבן בית-אֵל, איינער;
10 דער מלך פֿון ירוּשָלַיִם, איינער;
דער מלך פֿון חֶבֿרוֹן, איינער;
11 דער מלך פֿון יַרמות, איינער;
דער מלך פֿון לָכיש, איינער;
12 דער מלך פֿון עֶגלוֹן, איינער;
דער מלך פֿון גֶזֶר, איינער;
13 דער מלך פֿון דבִֿיר, איינער;
דער מלך פֿון גֶדֶר, איינער;
14 דער מלך פֿון חָרמָה, איינער;
דער מלך פֿון עֲרָד, איינער;
15 דער מלך פֿון לִבֿנָה, איינער;
דער מלך פֿון עֲדוּלָם, איינער;
16 דער מלך פֿון מַקֵדָה, איינער;
דער מלך פֿון בית-אֵל, איינער;
17 דער מלך פֿון תַּפּוּחַ, איינער;
דער מלך פֿון חֵפֶר, איינער;
18 דער מלך פֿון אֲפֵק, איינער;
דער מלך איבערן שָרוֹן, איינער;
19 דער מלך פֿון מָדוֹן, איינער;
דער מלך פֿון חָצוֹר, איינער;
20 דער מלך פֿון שִמרוֹן-מרוֹן, איינער;
דער מלך פֿון אַכשָף, איינער;
21 דער מלך פֿון תַּעֲנָך, איינער;
דער מלך פֿון מגִדוֹ, איינער;
22 דער מלך פֿון קֶדֶש, איינער;
דער מלך פֿון יָקנְעָם אין כַּרמֶל, איינער;
23 דער מלך פֿון דוֹר, אין דער געגנט פֿון דוֹר, איינער;
דער מלך פֿון גוֹיִם אין גִלגָל, איינער;
24 דער מלך פֿון תִּרצָה, איינער;
אַלע מלכים, איין און דרײַסיק.

יג 1 און יהוֹשועַ איז געוואָרן אַלט און באַטאָגט; און גאָט האָט צו
אים געזאָגט: דו ביסט אַלט און באַטאָגט, און פֿון לאַנד איז
נאָך געבליבן זייער פֿיל איינצונעמען. 2 דאָס איז דאָס לאַנד וואָס איז
נאָך געבליבן: אַלע געגנטן פֿון די פּלִשתּים, און דער גאַנצער גשוּרי,
3 פֿון דעם שיחוֹר וואָס פֿאַר מִצרַיִם, און ביז דעם געמאַרק פֿון עֶקרוֹן
צו צפֿון, וואָס ווערט גערעכנט צום כּנַעֲני; די פֿינף פֿירשטן פֿון די
פּלִשתּים, דער עַזָהער, און דער אַשדוֹדער, דער אַשקלוֹנער, דער
גַתער, און דער עֶקרוֹנער; און די עַוִים 4 אין דָרום; דאָס גאַנצע לאַנד
פֿון כּנַעֲני, און מעָרָה וואָס געהערט צו די צידוֹנים, ביז אַפֿק, בזי דעם
געמאַרק פֿון אֶמוֹרי; 5 און דאָס לאַנד פֿון גִבלי, און דער גאַנצער
לבָנון צו זונאויפֿגאַנג, פֿון בעַל-גָד אונטער באַרג חרמון, ביז מע
קומט קיין חַמָת; 6 אַלע באַווינער פֿון דעם געבערג, פֿון לבָנון ביז
מִשׂרפֿוֹת-מַיִם, אַלע צידוֹנים. איך וועל זיי פֿאַרטרײַבן פֿון פֿאַר די
קינדער פֿון ישׂראל; נאָר וואַרף דו עס אויס צו ישׂראל פֿאַר אַ נחלה,
אַזוי ווי איך האָב דיר באַפֿוילן. 7 און אַצונד צעטייל דאָס דאָזיקע
לאַנד פֿאַר אַ נחלה צו די נײַן שבָטים, און דעם האַלבן שבָט מנשה.
8 מיט אים האָבן די ראוּבֵנים און די גָדים געקריגן זייער נחלה, וואָס
משה האָט זיי געגעבן, אויף יענער זײַט יַרדן צו מזרח אַזוי ווי משה
דער קנעכט פֿון גאָט האָט זיי געגעבן: 9 פֿון עַרוֹעֵר וואָס בײַם ברעג
טאָל אַרנון, און די שטאָט וואָס אין מיטן טאָל, און דאָס גאַנצע
פֿלאַכלאַנד, מֵידבָאָ ביז דיבוֹן; 10 און אַלע שטעט פֿון סיחון דעם מלך
פֿון אֶמוֹרי, וואָס האָט געקיניגט אין חֶשבוֹן, ביז דעם געמאַרק פֿון די
קינדער פֿון עַמון; 11 און גִלעָד, און דעם געמאַרק פֿון דעם גשוּרי,
און דעם מַעֲכָתי, און גאַנץ באַרג חרמון, און גאַנץ בשָן ביז סַלכָה;
12 דאָס גאַנצע קיניגרײַך פֿון עוֹגן אין בשָן, וואָס האָט געקיניגט אין
עַשתָּרוֹת און אין אֶדרֶעִי – ער איז איבערגעבליבן פֿון דעם רעשט פֿון
די רפָֿאים – וואָרום משה האָט זיי געשלאָגן, און האָט זיי פֿאַרטריבן.
13 אָבער די קינדער פֿון ישׂראל האָבן ניט פֿאַרטריבן דעם גשוּרי און
דעם מַעֲכָתי; און גשור און מַעֲכָת זײַנען געבליבן זיצן צווישן ישׂראל
ביז אויף הײַנטיקן טאָג.

14 נאָר דעם שבָט לֵוִי האָט ער ניט געגעבן קיין נחלה; די
פֿײַעראָפּפֿער פֿון יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל, דאָס איז זײַן נחלה, אַזוי
ווי ער האָט צו אים גערעדט.

15 און משה האָט געגעבן דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון ראובֿן לויט
זייערע משפּחות. 16 און זייער געמאַרק איז געווען פֿון עֲרוֹעֵר וואָס
בײַם ברעג טאָל אַרנון, און די שטאָט וואָס אין מיטן טאָל, און דאָס
גאַנצע פֿלאַכלאַנד ביז מֵידבָא; 17 חֶשבּוֹן און אַלע אירע שטעט וואָס
אויפֿן פֿלאַכלאַנד, דיבֿוֹן, און במוֹת-בעַל, 18 און בית-בעַל-מְעוֹן; און
יַהצָה, און קדֵמוֹת, און מֵיפַֿעַת; 19 און קִריָתַיִם, און שִׂבֿמָה, און צֶרֶת-
שַׁחַר אויפֿן טאָלבאַרג; 20 און בית-פּעוֹר, און די אַראָפּגאַנגען פֿון
פּסגָה, און בית-ישימוֹת; 21 און אַלע שטעט פֿון דעם פֿלאַכלאַנד, און
דאָס גאַנצע קיניגרײַך פֿון סיחון דעם מלך פֿון אֶמוֹרי, וואָס האָט
געקיניגט אין חֶשבּוֹן, וואָס משה האָט אים געשלאָגן מיט די
הויפּטלײַט פֿון מִדיָן, אֶוִי, און רֶקֶם, און צור, און חור, און רֶבֿע, די
פֿירשטן פֿון סיחונען, באַווינער פֿון לאַנד. 22 אויך בלעָם דעם זון
פֿון בעוֹרן, דעם וואָרזאָגער, האָבן די קינדער פֿון ישׂראל געהרגעט
מיטן שווערד צווישן זייערע דערשלאָגענע. 23 און דער געמאַרק פֿון
די קינדער פֿון ראובֿן איז געווען דער יַרדן מיטן ברעג.

דאָס איז די נחלה פֿון די קינדער פֿון ראובֿן לויט זייערע משפּחות, די
שטעט מיט זייערע דערפֿער.

24 און משה האָט געגעבן דעם שבֿט גָד, די קינדער פֿון גָד, לויט
זייערע משפּחות. 25 און זייער געמאַרק איז געווען יַעְזֵר, און אַלע
שטעט פֿון גִלעָד, און אַ העלפֿט לאַנד פֿון די קינדער פֿון עַמוֹן, ביז
עֲרוֹעֵר וואָס פֿאַר רַבה; 26 און פֿון חֶשבּוֹן ביז רָמַת-מִצפּה, און
בּטוֹנים, און פֿון מַחנַיִם ביז דעם געמאַרק פֿון לִדבִֿר; 27 און אין טאָל,
בית-הָרָם, און בית-נִמרָה, און סוּכּוֹת, און צָפֿוֹן, דער רעשט פֿון דעם
קיניגרײַך פֿון סיחון דעם מלך פֿון חֶשבּוֹן, דער יַרדן מיטן ברעג, ביז
עק ים כִּנֶרֶת, אויף יענער זײַט יַרדן צו מזרח.

28 דאָס איז די נחלה פֿון די קינדער פֿון גָד לויט זייערע משפּחות, די
שטעט מיט זייערע דערפֿער.

29 און משה האָט געגעבן צום האַלבן שבֿט מנשה; און עס איז
געווען פֿאַר דעם האַלבן שבֿט פֿון די קינדער פֿון מנשה לויט זייערע
משפּחות. 30 און זייער געמאַרק איז געווען פֿון מַחנַיִם, גאַנץ בשָן,
דאָס גאַנצע קיניגרײַך פֿון עוֹג דעם מלך פֿון בשָן, און אַלע "דערפֿער
פֿון יָאיר" וואָס אין בשָן, זעכציק שטעט; 31 און האַלב גִלעָד, און

עַשתָּרות, און אֶדרֶעִי, די שטעט פֿון דעם קיניגרײַך פֿון עוֹגן אין בשָן,
זײַנען געווען פֿאַר די קינדער פֿון מָכיר דעם זון פֿון מנשהן – פֿאַר אַ
העלפֿט פֿון די קינדער פֿון מָכיר, לויט זייערע משפּחות.

32 דאָס איז וואָס משה האָט געמאַכט אַרבן אין די פּלוינען פֿון
מוֹאָבֿ, פֿון יענער זײַט יַרדן, בײַ יריחו, צו מזרח. 33 אָבער דעם שבֿט
לֵוִי האָט משה ניט געגעבן קיין נחלה; יהוה דער גאָט פֿון ישׂראל, ער
איז זײַן נחלה, אַזוי ווי ער האָט צו זיי גערעדט.

יד

1 און דאָס איז וואָס די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געאַרבט אין
לאַנד כּנַעַן, וואָס אֶלעָזָר דער כֹּהן, און יהוֹשֻעַ דער זון פֿון נון,
און די הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון די שבֿטים פֿון די קינדער
פֿון ישׂראל, האָבן זיי געמאַכט אַרבן, 2 לויט דעם גוֹרל פֿון זייער
נחלה, אַזוי ווי גאָט האָט באַפֿוילן דורך משהן, פֿאַר די נײַן שבֿטים
און דעם האַלבן שבֿט. – 3 וואָרום די נחלה פֿון די צוויי שבֿטים און
דעם האַלבן שבֿט האָט משה געגעבן פֿון יענער זײַט יַרדן; נאָר די
לוִיִים האָט ער ניט געגעבן קיין נחלה צווישן זיי. 4 ווײַל די קינדער
פֿון יוֹסף זײַנען געווען צוויי שבֿטים, מנשה און אפֿרים; און די לוִיִים
האָט מען ניט געגעבן קיין חלק אין לאַנד, נאָר שטעט צום וווינען
מיט זייערע פֿרײַע פֿלעצער פֿאַר זייערע פֿי און פֿאַר זייער האָב. –
5 אַזוי ווי גאָט האָט באַפֿוילן משהן, אַזוי האָבן די קינדער פֿון ישׂראל
געטאָן; און זיי האָבן צעטיילט דאָס לאַנד.

6 און די קינדער פֿון יהודה האָבן גענענט צו יהוֹשוען אין גִלגָל, און
כָּלֵבֿ דער זון פֿון יפֿוּנֶהן, דער קנִזי, האָט צו אים געזאָגט: דו ווייסט
דאָס וואָרט וואָס גאָט האָט גערעדט צו משה דעם געטלעכן מאַן
וועגן מיר און וועגן דיר אין קָדֵש-בּרנֵעַ. 7 פֿערציק יאָר אַלט בין איך
געווען, ווען משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט מיך געשיקט פֿון קָדֵש-
בּרנֵעַ אויסצוקוקן דאָס לאַנד, און איך האָב אים געבראַכט אַן
ענטפֿער אַזוי ווי אין מײַן האַרצן. 8 און מײַנע ברידער, וואָס זײַנען
אַרויפֿגעגאַנגען מיט מיר, האָבן געמאַכט צעגיין דאָס האַרץ פֿון
פֿאָלק, אָבער איך בין געגאַנגען געטרײַ נאָך יהוה מײַן גאָט. 9 און
משה האָט געשוואָרן אין יענעם טאָג, אַזוי צו זאָגן: אויב דאָס לאַנד
וואָס דײַן פֿוס האָט דערויף געטרעטן, וועט ניט זײַן פֿאַר אַ נחלה צו

דיר און צו דײַנע קינדער אויף אייביק! ווײַל דו ביסט געגאַנגען
געטרײַ נאָך יהוה מײַן גאָט. 10 און אַצונד זע, גאָט האָט מיך געלאָזט
לעבן, אַזוי ווי ער האָט גערעדט; שוין פֿינף און פֿערציק יאָר פֿון זינט
גאָט האָט גערעדט דאָס דאָזיקע וואָרט צו משהן, ווען ישׂראל איז
געגאַנגען אין מדבר; און אַצונד אָט בין איך הײַנט אַ מאַן פֿון פֿינף
און אַכציק יאָר. 11 איך בין נאָך הײַנט אַזוי שטאַרק, ווי אין דעם
טאָג וואָס משה האָט מיך געשיקט; אַזוי ווי מײַן כּוח דענצמאָל, אַזוי
איז מײַן כּוח אַצונד פֿאַר מלחמה, און פֿאַר אַרויסגיין און אַרײַנגיין.
12 דרום גיב מיר אַצונד דעם דאָזיקן באַרג וואָס גאָט האָט צוגעזאָגט
אין יענעם טאָג; וואָרום דו האָסט געהערט אין יענעם טאָג, אַז
דאָרטן זײַנען דאָ עֲנָקים, און גרויסע באַפֿעסטיקטע שטעט; אפֿשר
וועט גאָט זײַן מיט מיר, און איך וועל זיי פֿאַרטרײַבן, אַזוי ווי גאָט
האָט גערעדט.

13 האָט אים יהוֹשוּעַ געבענטשט, און ער האָט געגעבן חבֿרוֹן צו כָּלֵבֿ
דעם זון פֿון יפֿוּנֶהן פֿאַר אַ נחלה. 14 דרום איז חבֿרון געוואָרן כָּלֵבֿ
דעם זון פֿון יפֿוּנֶהן, דעם קנִזי, פֿאַר אַ נחלה ביז אויף הײַנטיקן טאָג;
ווײַל ער איז געגאַנגען געטרײַ נאָך יהוה דעם גאָט פֿון ישׂראל. 15 און
דער נאָמען פֿון חבֿרון איז פֿריער געווען די שטאָט פֿון אַרבע; ער איז
געווען דער גרעסטער מענטש צווישן די עֲנָקים.

און דאָס לאַנד איז געווען רויִק פֿון מלחמה.

טו

1 און דער גוֹרל פֿאַר דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון יהודה
לויט זייערע משפּחות איז געווען ביז דעם געמאַרק פֿון
אֱדום, דעם מדבר צִן צו דָרום, אין עק דָרום. 2 און דער געמאַרק פֿון
דָרום איז זיי געווען פֿון עק יַם-הַמֶלַח, פֿון דער ים-צונג וואָס קערט
זיך צו דָרום. 3 און ער איז אַרויסגעגאַנגען צו דָרום פֿון דעם
אַרויפֿגאַנג פֿון עַקרַבים, און איז אַריבער קיין צִן, און אַרויף צו דָרום
פֿון קָדֵש-ברנֵעַ, און איז אַריבער חֶצרוֹן, און אַרויף קיין אַדָר, און זיך
אויסגעדרייט צו קַרקָע. 4 און ער איז אַריבער צו עַצמוֹן, און איז
אַרויס בײַם טײַך פֿון מִצרַיִם; און דער אויסלאָז פֿון דעם געמאַרק איז
געווען בײַם ים; דאָס זאָל אײַך זײַן דער געמאַרק פֿון דָרום. 5 און
דער געמאַרק צו מזרח, דער יַם-הַמֶלַח ביז צום עק יַרדן; און דער

געמאַרק צו צפֿון-זײַט, פֿון דער ים-צונג בײַם עק יַרדן. 6 און דער
געמאַרק איז אַרויפֿגעגאַנגען צו בית-חָגלָה, און איז אַריבער צו צפֿון
פֿון בית-עַרָבֿה; און דער געמאַרק איז אַרויפֿגעגאַנגען צו דעם שטיין
פֿון בוהַן דעם זון פֿון ראובֿן. 7 און דער געמאַרק איז אַרויפֿגעגאַנגען
קיין דבֿיר פֿון דעם טאָל עָכור, און האָט זיך געקערט צפֿון-צו קיין
גִלגָל, וואָס אַקעגן דעם אויפֿגאַנג פֿון אַדוּמים, וואָס דָרום-צו פֿון
דעם טײַך; און דער געמאַרק איז אַריבער צו די וואַסערן פֿון עֵין-
שֶמֶש, און זײַן אויסלאָז איז געווען בײַ עֵין-רוגֵל. 8 און דער געמאַרק
איז אַרויפֿגעגאַנגען מיט דעם טאָל פֿון בן-הִנום צום רוקן פֿון דעם
יבֿוסי פֿון דָרום, דאָס איז ירושָלַיִם; און דער געמאַרק איז
אַרויפֿגעגאַנגען צום שפּיץ באַרג וואָס פֿאַר דעם טאָל פֿון הִנום צו
מערבֿ, וואָס אין עק פֿון דעם טאָל רפֿאים צו צפֿון. 9 און דער
געמאַרק האָט זיך געצויגן פֿון שפּיץ באַרג צו דעם קוואַל פֿון די
וואַסערן פֿון נֶפּתוחַ, און איז אַרויס צו די שטעט פֿון באַרג עֶפֿרון;
און דער געמאַרק האָט זיך געצויגן ביז בעֲלָה, דאָס איז קִריַת-יעָרים.
10 און דער געמאַרק האָט זיך אויסגעדרייט פֿון בעֲלָה צו מערבֿ, צום
באַרג שֵׂעִיר, און איז אַריבער צו דעם רוקן פֿון באַרג יעָרים אין צפֿון
– דאָס איז כּסָלון – און האָט אַראָפּגענידערט צו בית-שֶמֶש, און איז
אַריבער תִּמנָה. 11 און דער געמאַרק איז אַריבערגעגאַנגען צו דעם
רוקן פֿון עֶקרון צו צפֿון; און דער געמאַרק האָט זיך געצויגן קיין
שִכּרון, און איז אַריבער צום באַרג פֿון בעֲלָה, און אַרויסגעגאַנגען צו
יַבֿנְאֵל; און דער אויסלאָז פֿון דעם געמאַרק איז געווען בײַם ים.
12 און דער געמאַרק פֿון מערבֿ איז געווען דער יַם-הַגָדול מיטן ברעג.
דאָס איז דער געמאַרק פֿון די קינדער פֿון יהודה, רונד אַרום, לויט
זייערע משפּחות.

13 און כָּלֵבֿ דעם זון פֿון יפֿוּנֶהן האָט ער געגעבן אַ חלק צווישן די
קינדער פֿון יהודה לויט דעם מויל פֿון גאָט צו יהושוען, די שטאָט פֿון
אַרבע, דעם פֿאָטער פֿון עַנָק – דאָס איז חֶבֿרון. 14 און כָּלֵבֿ האָט
פֿאַרטריבן פֿון דאָרטן די דרײַ זין פֿון עַנָק, שֵשַי, און אַחימָן, און
תַּלמַי, די קינדער פֿון עַנָק. 15 און ער איז אַרויפֿגעגאַנגען פֿון דאָרטן
צו די באַוווינער פֿון דבֿיר; און דער נאָמען פֿון דבֿיר איז פֿריער
געווען קִריַת-סֵפֿר. 16 און כָּלֵבֿ האָט געזאָגט: ווער עס וועט שלאָגן
קִריַת-סֵפֿר, און וועט זי באַצווינגען, וועל איך אים געבן מײַן טאָכטער
עַכסָהן פֿאַר אַ ווײַב. 17 האָט עָתניאֵל דער זון פֿון קנַז, כָּלֵבֿס ברודער,
זי באַצוווּנגען, און ער האָט אים געגעבן זײַן טאָכטער עַכסָהן פֿאַר אַ

ווײַב. 18 און עס איז געווען, אַז זי איז אָנגעקומען, האָט זי אים
אָנגערעדט צו בעטן פֿון איר פֿאָטער אַ פֿעלד. און ווי זי האָט זיך
אַראָפּגעלאָזט פֿון אייזל, אַזוי האָט כָּלֵב צו איר געזאָגט: וואָס איז
דיר? 19 האָט זי געזאָגט: גיב מיר אַ מתּנה; וואָרום אין אַ טרוקענעם
לאַנד האָסטו מיך אויסגעגעבן; דרום זאָלסטו מיר געבן קוואַלן
וואַסער. האָט ער איר געגעבן די אויבערשטע קוואַלן און די
אונטערשטע קוואַלן.

20 דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון יהודה לויט
זייערע משפּחות.

21 און די שטעט אין עק פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון יהודה,
צום געמאַרק פֿון אֱדוֹם אין דָרום, זײַנען געווען קַבְצְאֵל, און עֵדֶר,
און יָגוּר; 22 און קִינָה, און דימוֹנָה, און עַדעָדָה; 23 און קֶדֶש, און
חָצוֹר, און יִתנָן; 24 זִיף, און טֶלֶם, און בעָלוֹת; 25 און חָצוֹר, חֲדַתָּה,
און קריוֹת-חֶצרוֹן, דאָס איז חָצוֹר; 26 אֲמָם, און שמָע, און מוֹלָדָה;
27 און חֲצַר-גַדָה, און חֶשמוֹן, און בית-פֶּלֶט; 28 און חֲזַר-שועָל, און
באֵר-שֶבַע, און ביזיוֹתיָה; 29 בעָלָה, און עִיִים, און עֶצֶם; 30 און
אֶלתּוֹלַד, און כּסִיל, און חָרמָה; 31 און צִיקלַג, און מַדמַנָה, און
סַנסַנָה; 32 און לבָאוֹת, און שִלחִים, און עַיִן, און רִמוֹן. אַלע שטעט
נײַן און צוואַנציק, מיט זייערע דערפֿער.

33 אין דער נידערונג: אֶשתָּאוֹל, און צָרעָה, און אַשנָה; 34 און זָנוֹחַ,
און עֵין-גַנִים, תַּפּוּחַ, און עֵינָם; 35 יַרמוּת, און עֲדוּלָם,
שוֹכה, און עֲזֵקָה; 36 און שַעֲרַיִם, און עֲדִיתַיִם, און גדֵרָה, און
גדֵרוֹתַיִם. פֿערצן שטעט מיט זייערע דערפֿער.

37 צנָן, און חֲדָשָה, און מִגדַל-גָד; 38 און דִלעָן, און מִצפֶּה, און
יָקתְאֵל; 39 לָכִיש, און בצקַת, און עֶגלוֹן; 40 און כַּבּוֹן, און לַחמָס, און
כִּתלִיש; 41 און גדֵרוֹת, בית-דָגוֹן, און נַעֲמָה, און מַקֵדָה. זעכצן שטעט
מיט זייערע דערפֿער.

42 לִבנָה, און עֶתֶר, און עָשָן; 43 און יִפתָּח, און אַשנָה, און נצִיב;
44 און קעִילָה, און אַכזִיב, און מָרֵאשָה. נײַן שטעט מיט זייערע
דערפֿער.

45 עֶקרוֹן מיט אירע טעכטערשטעט און אירע דערפֿער; 46 פֿון עֶקרוֹן
ביז צום ים, אַלע וואָס לעבן אַשדוֹד, מיט זייערע דערפֿער.

47 אַשדוֹד, אירע טעכטערשטעט, און אירע דערפֿער; עַזָה, אירע
טעכטערשטעט, און אירע דערפֿער; ביז דעם טײַך פֿון מִצרַיִם, און
דעם יַם-הַגָדול מיטן ברעג.

48 און אין דעם געבערג: שָמִיר, און יַתִּיר, און שׂוֹכה; 49 און דַנָה,
און קִריַת-סַנָה, דאָס איז דבִיר; 50 און עֲנָב, און אֶשתמֹה, און עָנִים;
51 און גוֹשֶן, און חוֹלן, און גִילֹה. עלף שטעט מיט זייערע דערפֿער.

52 אֲרָב, און דוּמָה, און אֶשעָן; 53 און יָנִים, און בית-תַּפּוּחַ, און
אֲפֵקָה; 54 און חוּמטָה, און קִריַת-אַרבע – דאָס איז חֶברוֹן – און
צִיער. נײַן שטעט מיט זייערע דערפֿער.

55 מָעוֹן, כַּרמֶל, און זִיף, און יוּטָה; 56 און יִזרְעֶאל, און יָקדְעָם, און
זָנוֹחַ; 57 קַיִן, גִבעָה, און תִּמנָה. צען שטעט מיט זייערע דערפֿער.

58 חַלחוּל, בית-צוּר, און גדוֹר; 59 און מַעֲרָת, און בית-עֲנוֹת, און
אֶלתּקוֹן. זעקס שטעט מיט זייערע דערפֿער.

60 קִריַת-בַעַל – דאָס איז קִריַת-יעָרים – און הָרַבה. צוויי שטעט מיט
זייערע דערפֿער.

61 אין מדבר: בית-עֲרָבָה, מִדִין, און סְכָכָה; 62 און נִבשָן, און די
זאַלצשטאָט, און עֵין-גֶדי. זעקס שטעט מיט זייערע דערפֿער.

63 אָבער דעם יבוּסי, די באַוווינער פֿון ירושָלַיִם, זיי, האָבן די קינדער
פֿון ישׂראל ניט געקענט פֿאַרטרײַבן, און דער יבוּסי איז געבליבן זיצן
מיט די קינדער פֿון יהודה אין ירושָלַיִם ביז אויף הײַנטיקן טאָג.

טז

1 און דער גורל פֿון די קינדער פֿון יוֹסף איז אַרויסגעגאַנגען
פֿון יַרדן בײַ יריחו, צו די וואַסערן פֿון יריחו, קיין מזרח,
אַרויפֿגייענדיק פֿון יריחו צום מדבר איבער דעם געבערג, צו בית-אֵל.
2 און ער איז אַרויסגעגאַנגען פֿון בית-אֵל-לוּז, און איז אַריבער צום
געמאַרק פֿון דעם אַרכּי, עַטָרוֹת. 3 און ער האָט אַראָפּגענידערט צו

מערבֿ, צום געמאַרק פֿון דעם יַפְלֵטי, ביז דעם געמאַרק פֿון דער
אונטערשטער בית-חוֹרוֹן, און ביז גֶזֶר; און זײַן אויסלאָז איז געווען
בײַם ים.

4 און די קינדער פֿון יוֹסף, מנשה און אפֿרים, האָבן געקריגן זייער
נחלה. 5 און דאָס איז געווען דער געמאַרק פֿון די קינדער פֿון אפֿרים
לויט זייערע משפחות: דער געמאַרק פֿון זייער נחלה צו מזרח איז
געווען עַטְרוֹת-אַדָר, ביז דער אויבערשטער בית-חוֹרוֹן. 6 און דער
געמאַרק איז אַרויסגעגאַנגען צו מערבֿ, מיט מִכְמְתָת פֿון צפֿון, און
דער געמאַרק האָט זיך אויסגעדרייט צו מזרח, צו תַּאֲנַת-שילוֹ, און
איז עס פֿאַרבײַגעגאַנגען פֿון מזרח, צו יָנוֹחַ. 7 און ער האָט
אַראָפּגענידערט פֿון יָנוֹחַ קיין עֲטָרוֹת, און קיין נַעֲרָה, און האָט זיך
אָנגעשטויסן אָן יריחו, און זיך אויסגעלאָזט בײַם יַרדן. 8 פֿון תַּפּוּחַ
איז דער געמאַרק געגאַנגען צו מערבֿ, צום טײַך קָנָה, און זײַן
אויסלאָז איז געווען בײַם ים. דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די
קינדער פֿון אפֿרים לויט זייערע משפחות; 9 דערצו די שטעט וואָס
זײַנען אָפּגעשיידט געוואָרן פֿאַר די קינדער פֿון אפֿרים אין מיטן פֿון
דער נחלה פֿון די קינדער פֿון מנשה, אַלע שטעט מיט זייערע
דערפֿער. 10 און זיי האָבן ניט פֿאַרטריבן דעם כּנַעֲני וואָס איז געזעסן
אין גֶזֶר; און דער כּנַעֲני איז געבליבן זיצן צווישן אפֿרים ביז אויף
הײַנטיקן טאָג, און איז געוואָרן צום צינזקנעכט.

יז

1 און דאָס איז געווען דער גוֹרל פֿאַר שבֿט מנשה; וואָרום ער
איז געווען יוֹספֿס בכוֹר. פֿאַר מָכִיר דעם בכוֹר פֿון מנשהן, דעם
פֿאָטער פֿון גִלעָד, ווײַל ער איז געווען אַ מאַן פֿון מלחמה, פֿאַר אים
איז געווען גִלעָד, און בשָן. 2 און דאָס איז געווען פֿאַר די איבעריקע
קינדער פֿון מנשה לויט זייערע משפחות; פֿאַר די קינדער פֿון
אַבִיעֶזֶר, און פֿאַר די קינדער פֿון חֵלֶק, און פֿאַר די קינדער פֿון
אַשׂרִיאֵל, און פֿאַר די קינדער פֿון שֶכֶם, און פֿאַר די קינדער פֿון חֵפֶר,
און פֿאַר די קינדער פֿון שמִידָע. דאָס זײַנען די קינדער פֿון מנשה
דעם זון פֿון יוֹספֿן, די מאַנספּאַרשוינען, לויט זייערע משפחות.

3 און צְלָפְחָד דער זון פֿון חֵפֶר, דעם זון פֿון גִלעָד, דעם זון פֿון מָכִיר,
דעם זון פֿון מנשהן, האָט ניט געהאַט קיין זין נאָר בלויז טעכטער;

און דאָס זײַנען די נעמען פֿון זײַנע טעכטער: מַחלָה, און נוֹעָה, חָגלָה,
מִלכָּה, און תִּרצָה. 4 האָבן זיי גענענט פֿאַר אֶלעָזָר דעם כֹּהן, און פֿאַר
יהוֹשוּעַ דעם זון פֿון נון, און פֿאַר די פֿירשטן, אַזוי צו זאָגן: גאָט האָט
באַפֿוילן משהן, אונדז צו געבן אַ נחלה צווישן אונדזערע ברידער.
האָט ער זיי געגעבן לויט דעם מויל פֿון גאָט אַ נחלה צווישן די
ברידער פֿון זייער פֿאָטער. 5 און צען טיילן זײַנען געפֿאַלן אויף
מנשה, אַחוץ דאָס לאַנד גִלעָד, און בשָן, וואָס פֿון יענער זײַט יַרדן;
6 ווײַל די טעכטער פֿון מנשה האָבן געקריגן אַ נחלה צווישן זײַנע זין.
און דאָס לאַנד גִלעָד איז געווען פֿאַר די איבעריקע קינדער פֿון
מנשה.

7 און דער געמאַרק פֿון מנשה איז געווען פֿון אָשר ביז מִכמתָת וואָס
פֿאַר שכֶם; און דער געמאַרק איז געגאַנגען רעכטס צו די באַוווינער
פֿון עֵין־תַּפּוּחַ – 8 צו מנשה האָט געהערט דאָס לאַנד פֿון תַּפּוּחַ;
אָבער תַּפּוּחַ בײַם געמאַרק פֿון מנשה האָט געהערט צו די קינדער
פֿון אפֿרים – 9 און דער געמאַרק האָט אַראָפּגענידערט צום טײַך
קָנָה, צו דָרום פֿון טײַך, פֿאַרבײַ יענע שטעט וואָס האָבן געהערט צו
אפֿרים אין מיטן פֿון די שטעט פֿון מנשה. און דער געמאַרק פֿון
מנשה איז געווען אין צפֿון פֿון טײַך, און זײַן אויסלאָז איז געווען
בײַם ים. 10 צו דָרום איז געווען אפֿרימס, און צו צפֿון מנשהס; און
דער ים איז געווען זײַן געמאַרק. און זיי האָבן זיך אָנגעשטויסן אָן
אָשר אין צפֿון, און אָן יִשָׂשׁכָר אין מזרח. 11 און צו מנשה האָבן
געהערט אין יִשָׂשׁכָר, און אין אָשר, בית־שְׁאָן און אירע
טעכטערשטעט, און יִבלְעָם און אירע טעכטערשטעט, און די
באַוווינער פֿון דוֹר און אירע טעכטערשטעט, און די באַוווינער פֿון
עֵין־דוֹר און אירע טעכטערשטעט, און די באַוווינער פֿון תַּעֲנָך און
אירע טעכטערשטעט, און די באַוווינער פֿון מגִדוֹ און אירע
טעכטערשטעט – די דרײַ געגנטן. 12 אָבער די קינדער פֿון מנשה
האָבן ניט געקענט פֿאַרטרײַבן די דאָזיקע שטעט, ווײַל דער כּנַעֲני איז
באַשטאַנען צו בלײַבן זיצן אין דעם דאָזיקן לאַנד. 13 און עס איז
געווען, אַז די קינדער פֿון ישׂראל זײַנען געוואָרן שטאַרקער, האָבן זיי
געמאַכט דעם כּנַעֲני צו צינז, אָבער פֿאַרטרײַבן האָבן זיי אים ניט
פֿאַרטריבן.

14 און די קינדער פֿון יוֹסף האָבן גערעדט צו יהוֹשוּען, אַזוי צו זאָגן:
פֿאַר וואָס גיסטו מיר פֿאַר אַ נחלה איין גוֹרל און איין חלק, ווען איך

בין פֿיל פֿאָלק, ווײַל גאָט האָט מיך אַזוי געבענטשט? 15 האָט יהוֹשוּעַ
צו זיי געזאָגט: אויב דו ביסט פֿיל פֿאָלק, גיי דיר אַרויף צום וואַלד,
און ווערסט דיר אויסהאַקן פֿון דאָרטן, אין לאַנד פֿון דעם פּרִזי און די
רפֿאים, אויב דיר איז ענג דאָס געבערג פֿון אפֿרים. 16 האָבן די
קינדער פֿון יוֹסף געזאָגט: אונדז וועט ניט קלעקן דאָס געבערג; און
אײַזערנע רײַטוועגן זײַנען דאָ בײַ אַלע כּנַעֲנים וואָס זיצן אין לאַנד
פֿון טאָל, בײַ די וואָס אין בית-שְׁאָן און אירע טעכטערשטעט, און בײַ
די וואָס אין טאָל יִזרְעֶאל. 17 האָט יהוֹשוּעַ געזאָגט צום הויז פֿון
יוֹסף, צו אפֿרים און צו מנשה, אַזוי צו זאָגן: פֿיל פֿאָלק ביסטו און
גרויס כּוח האָסטו; ווערסט האָבן ניט איין גוֹרל, 18 נײַערט דאָס
געבערג וועט געהערן צו דיר; ווי עס איז וואַלד, וועסטו עס
אויסהאַקן, און צו דיר וועט געהערן וואָס וועט אַרויסקומען דערפֿון;
וואָרום וועסט פֿאַרטרײַבן דעם כּנַעֲני, ווי ער האָט אײַזערנע
רײַטוועגן, ווי ער איז שטאַרק.

יח

1 און די גאַנצע עדה פֿון די קינדער פֿון ישׂראל האָט זיך
אײַנגעזאַמלט אין שילוֹ, און זיי האָבן דאָרטן אויפֿגעשטעלט
דעם אוֹהל-מוֹעד; און דאָס לאַנד איז געלעגן באַצוווּנגען פֿאַר זיי.
2 אָבער עס זײַנען נאָך געבליבן צווישן די קינדער פֿון ישׂראל די וואָס
האָבן ניט געקריגן אײַנגעטײלט זייער נחלה, זיבן שבֿטים. 3 האָט
יהוֹשוּעַ געזאָגט צו די קינדער פֿון ישׂראל: ביז וואַנען וועט איר זיך
פֿוילן צו גיין אַרבן דאָס לאַנד וואָס יהוה דער גאָט פֿון אײַערע
עלטערן האָט אײַך געגעבן? 4 קריגט אײַך דרײַ מאַן פֿון אַ שבֿט, און
איך וועל זיי שיקן, און זיי זאָלן אויפֿשטיין און אַרומגיין אין לאַנד,
און זיי זאָלן עס פֿאַרשרײַבן לויט זייער נחלה, און קומען צו מיר.
5 און זיי זאָלן זיך עס צעטיילן אין זיבן חלקים: יהודה זאָל בלײַבן בײַ
זײַן געמאַרק אין דָרום, און דאָס הויז פֿון יוֹסף זאָלן בלײַבן בײַ זייער
געמאַרק אין צפֿון. 6 און איר זאָלט פֿאַרשרײַבן דאָס לאַנד אין זיבן
חלקים, און ברענגען צו מיר אַהער, און איך וועל אײַך וואַרפֿן גוֹרל
דאָ פֿאַר יהוה אונדזער גאָט. 7 וואָרום די לוִיִים האָבן ניט קיין חלק
צווישן אײַך, ווײַל די כּהונה פֿון גאָט איז זייער נחלה; און גָד, און
ראובֿן, און דער האַלבער שבֿט מנשה, האָבן געקריגן זייער נחלה פֿון
יענער זײַט יַרדן צו מזרח, וואָס משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט זיי
געגעבן.

8 זײַנען אויפֿגעשטאַנען די מענער און זיי זײַנען געגאַנגען; און
יהושעַ האָט באַפֿוילן די וואָס זײַנען געגאַנגען פֿאַרשרײַבן דאָס
לאַנד, אַזוי צו זאָגן: גייט, און וואַנדערט אַרום אין לאַנד, און
פֿאַרשרײַבט עס, און קערט זיך אום צו מיר, און איך וועל אײַך דאָ
וואַרפֿן גורל פֿאַר גאָט אין שילו. 9 און די מענער זײַנען געגאַנגען,
און האָבן דורכגעצויגן דורכן לאַנד, און האָבן עס פֿאַרשריבן לויט די
שטעט, אין זיבן חלקים, אין אַ בוך, און זיי זײַנען געקומען צו
יהושוען אין לאַגער קיין שילו. 10 און יהושעַ האָט זיי געוואָרפֿן
גורל אין שילו פֿאַר גאָט, און יהושעַ האָט דאָרטן צעטיילט דאָס
לאַנד צו די קינדער פֿון ישׂראל לויט זייערע אײַנטיילונגען.

11 איז אַרויפֿגעקומען דער גורל פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון
בנימין לויט זייערע משפּחות; און דער געמאַרק פֿון זייער גורל איז
אויסגעקומען צווישן די קינדער פֿון יהודה און צווישן די קינדער פֿון
יוסף. 12 און דער געמאַרק צו צפֿון-זײַט איז זיי געווען פֿון יַרדן; און
דער געמאַרק איז אַרויפֿגעגאַנגען צום רוקן פֿון יריחו אין צפֿון, און
איז אַרויפֿגעגאַנגען אויפֿן באַרג צו מערבֿ; און זײַן אויסלאָז איז
געווען בײַם מדבר פֿון בית-אָוֶן. 13 און דער געמאַרק איז אַריבער פֿון
דאָרטן צו לוז, צום רוקן פֿון לוז – דאָס איז בית-אֵל – צו דָרום; און
דער געמאַרק האָט אַראָפּגענידערט צו עַטרות-אַדָר בײַם באַרג וואָס
צו דָרום פֿון דער אונטערשטער בית-חורון. 14 און דער געמאַרק
האָט זיך געצויגן, און זיך אויסגעדרייט צו מערבֿ-זײַט, צו דָרום פֿון
דעם באַרג וואָס פֿאַר בית-חורון צו דָרום; און זײַן אויסלאָז איז
געווען בײַ קִרְיַת-בַעַל – דאָס איז קִרְיַת-יְעָרִים – אַ שטאָט פֿון די
קינדער פֿון יהודה. דאָס איז די מערבֿ-זײַט. 15 און די דָרום-זײַט איז
געווען פֿון עק קִרְיַת-יְעָרִים; און דער געמאַרק איז אַרויסגעגאַנגען צו
מערבֿ, און איז אַרויסגעקומען בײַם קוואַל פֿון די וואַסערן פֿון
נֶפְתּוֹחַ. 16 און דער געמאַרק האָט אַראָפּגענידערט צום עק באַרג
וואָס פֿאַר דעם טאָל פֿון בן-הִנוֹם, וואָס אין טאָל רפֿאים צו צפֿון; און
ער האָט אַראָפּגענידערט צו דעם טאָל פֿון הִנוֹם, צום רוקן פֿון דעם
יבוסי צו דָרום, און איז אַראָפּגעגאַנגען קיין עֵין-רוגֵל. 17 און ער
האָט זיך געצויגן פֿון צפֿון, און איז אַרויסגעקומען בײַ עֵין-שֶמֶש, און
איז אַרויס צו גלילות וואָס אַקעגן דעם אַרויפֿגאַנג פֿון אַדומים, און
האָט אַראָפּגענידערט צו דעם שטיין פֿון בוהַן דעם זון פֿון ראובֿן.
18 און ער איז אַריבער צום רוקן אַקעגן דעם פּלוין צו צפֿון, און
האָט אַראָפּגענידערט צום פּלוין. 19 און דער געמאַרק איז אַריבער

צום רוקן פֿון בית-חָגלָה צו צפֿון; און דער אויסלאָז פֿון דעם
געמאַרק איז געווען בײַ דער צונג פֿון יַם-הַמֶלַח צו צפֿון, בײַם עק
יַרדן צו דָרום. דאָס איז דער געמאַרק פֿון דָרום. 20 און דער יַרדן
גרענעצט עס צו מזרח-זײַט.

דאָס איז די נחלה פֿון די קינדער פֿון בנימין לויט אירע געמאַרקן,
רונד אַרום, לויט זייערע משפּחות.

21 און די שטעט פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון בנימין לויט
זייערע משפּחות זײַנען געווען יריחו, און בית-חָגלָה, און עֵמֶק-קְציץ;
22 און בית-עַרָבָה, און צמָרַיִם, און בית-אֵל; 23 און עַוִים, און פּרָה,
און עָפֿרָה; 24 און כּפַר-עַמוֹנָה, און עָפּנִי, און גֶבַע. צוועלף שטעט
מיט זייערע דערפֿער.

25 גִבעוֹן, און רָמָה, און בְאֵרוֹת; 26 און מִצפּה, און כּפִירָה, און מוֹצָה;
27 און רֶקֶם, און יִרפּאֵל, און תַּראַלָה; 28 און צֵלַע, אֶלֶף, און דער
יבֿוּסי – דאָס איז ירושָלַיִם – גִבעַת, קִריַת. פֿערצן שטעט מיט זייערע
דערפֿער.

דאָס איז די נחלה פֿון די קינדער פֿון בנימין לויט זייערע משפּחות.

יט

1 און דער צווייטער גוֹרל איז אַרויסגעקומען פֿאַר שמעון,
פֿאַר דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון שמעון לויט זייערע
משפּחות; און זייער נחלה איז געווען אין מיטן פֿון דער נחלה פֿון די
קינדער פֿון יהודה. 2 און זיי האָבן געהאַט אין זייער נחלה באֵר-שֶבַע,
און מוֹלָדָה; 3 און חַצַר-שועָל, און בלָה, און עֶצֶם; 4 און אֶלתּוֹלַד, און
בתול, און חָרמָה; 5 און ציקלַג, און בית-מַרכָּבוֹת, און חַצַר-סוסָה;
6 און בית-לבָֿאוֹת, און שָרוּחֶן. דרײַצן שטעט מיט זייערע דערפֿער.

7 עַיִן, רִמוֹן, און עֶתֶר, און עָשָן. פֿיר שטעט מיט זייערע דערפֿער.
8 און אַלע דערפֿער וואָס רונד אַרום די דאָזיקע שטעט ביז בַעֲלַת-
באֵר, ביז רָמָה פֿון דָרום.

דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון שמעון לויט
זייערע משפּחות. 9 פֿון דעם טייל פֿון די קינדער פֿון יהודה איז

געווען די נחלה פֿון די קינדער פֿון שמעון, וואָרום דער חלק פֿון די קינדער פֿון יהודה איז געווען צו גרויס פֿאַר זיי, און די קינדער פֿון שמעון האָבן געקריגן אַ נחלה אין מיטן פֿון זייער נחלה.

10 און דער דריטער גורל איז אַרויפֿגעקומען פֿאַר די קינדער פֿון זבֿולון לויט זייערע משפּחות; און דער געמאַרק פֿון זייער נחלה איז געווען ביז שָׂריד. 11 און זייער געמאַרק איז אַרויפֿגעגאַנגען צו מערבֿ און מַרעֵלָה, און האָט זיך אָנגעשטויסן אָן דַבֶּשֶׁת, און זיך אָנגעשטויסן אָן דעם טײַך וואָס פֿאַר יָקנְעָם. 12 און ער האָט זיך אומגעקערט פֿון שָׂריד צו מזרח, קעגן זונאויפֿגאַנג, ביז דעם געמאַרק פֿון כִּסלוֹת-תָּבוֹר, און איז אַרויסגעגאַנגען צו דָבְרַת, און אַרויפֿגעגאַנגען קיין יָפִֿיע. 13 און פֿון דאָרטן איז ער אַריבער קיין מזרח, צו זונאויפֿגאַנג, צו גַת-חֵפֶֿר, צו עֵת-קָצִין, און איז אַרויסגעגאַנגען בײַ רִמוֹן-מתוֹאָר קיין נֵעָה. 14 און דער געמאַרק האָט זיך אויסגעדרייט אַרום דעם צו צפֿון פֿון חַנָתוֹן; און זײַן אויסלאָז איז געווען דער טאָל יִפְֿתַּח-אֵל; 15 און קַטָת, און נַהלָל, און שִׁמרוֹן, און יִדאַלָה, און בית-לֶחֶם. צוועלף שטעט מיט זייערע דערפֿער.

16 דאָס איז די נחלה פֿון די קינדער פֿון זבֿולון לויט זייערע משפּחות, די דאָזיקע שטעט מיט זייערע דערפֿער.

17 פֿאַר יִשָׂשׂכָר איז אַרויסגעקומען דער פֿירטער גורל; פֿאַר די קינדער פֿון יִשָׂשׂכָר לויט זייערע משפּחות. 18 און זייער געמאַרק איז געווען יִזרְעֶאל, און כּסולוֹת, און שונֵם; 19 און חֲפָֿרַיִם, און שִׁאוֹן, און אֲנָחרַת; 20 און רַבִּית, און קִשׁיוֹן, און אֶבֶּץ; 21 און רֶמֶת, און עֵין-גַנים, און עֵין-חַדָה, און בית-פַּצֵץ, 22 און דער געמאַרק האָט זיך אָנגעשטויסן אָן תָּבוֹר, און שַׁחצִימָה, און בית-שֶׁמֶש; און דער אויסלאָז פֿון זייער געמאַרק איז געווען דער יַרדן. זעכצן שטעט מיט זייערע דערפֿער.

23 דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון יִשָׂשׂכָר לויט זייערע משפּחות, די שטעט מיט זייערע דערפֿער.

24 און דער פֿינפֿטער גורל איז אַרויסגעקומען פֿאַר דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון אָשר לויט זייערע משפּחות. 25 און זייער געמאַרק איז געווען: חֶלקַת, און חֲלִי, און בֶּטֶן, און אַכשָף; 26 און אַלַמֶלֶך, און עַמעָד, און מִשְׁאָל; און ער האָט זיך אָנגעשטויסן אָן כַּרמֶל אין מערבֿ,

און אָן שיחור-לִבְנָת. 27 און ער האָט זיך אומגעקערט צו
זונאויפֿגאַנג, צו בית-דָגוֹן, און האָט זיך אָנגעשטויסן אָן זְבוּלון, און
אָן דעם טאָל יִפְתַּח-אֵל צו צָפוֹן, בית-עֵמֶק, און נְעִיאֵל, און איז אַרויס
צו כָּבוּל אויף לינקס, 28 און עֶבְרוֹן, און רחוֹבֿ, און חַמוֹן, און קָנָה,
ביז גרויס-צידוֹן. 29 און דער געמאַרק האָט זיך אומגעקערט צו רָמָה,
און ביז דער פֿעסטונגשטאָט צוֹר. און דער געמאַרק האָט זיך
אומגעקערט צו חוֹסָה; און זײַן אויסלאָז איז געווען בײַם ים, פֿון חֶבֶל
ביז אַכזִיבֿ; 30 און עוּמָה, און אַפֵק, און רחוֹבֿ. צוויי און צוואַנציק
שטעט מיט זייערע דערפֿער.

31 דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון אָשר לויט
זייערע משפּחות, די דאָזיקע שטעט מיט זייערע דערפֿער.

32 פֿאַר די קינדער פֿון נפֿתּלי איז אַרויסגעקומען דער זעקסטער
גורל; פֿאַר די קינדער פֿון נפֿתּלי לויט זייערע משפּחות. 33 און זייער
געמאַרק איז געווען פֿון חֶלֶף, פֿון אֵלוֹן-בצַעֲנַנִים, און אַדָמִי-נֶקֶבֿ, און
יַבְנְאֵל, ביז לַקוּם; און זײַן אויסלאָז איז געווען דער יַרדן. 34 און דער
געמאַרק האָט זיך אומגעקערט קיין מערבֿ, צו אַזנוֹת-תָּבוֹר, און איז
אַרויס פֿון דאָרטן צו חוּקוֹק, און האָט זיך אָנגעשטויסן אָן זְבוּלון אין
דָרום, און אָן אָשר האָט ער זיך אָנגעשטויסן אין מערבֿ, און אָן
יהודה בײַם יַרדן צו זונאויפֿגאַנג. 35 און די פֿעסטונגשטעט זײַנען
געווען צִדים-צֵר, און חַמַת, רַקַת, און כִּנֶרֶת; 36 און אַדָמָה, און רָמָה,
און חָצוֹר; 37 און קֶדֶש, און אֶדרֶעִי, און עֵין-חָצוֹר; 38 און יִרְאוֹן, און
מִגדַל-אֵל, חָרֵם, און בית-עֲנָת, און בית-שֶמֶש. נײַנצן שטעט מיט
זייערע דערפֿער.

39 דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון נפֿתּלי לויט
זייערע משפּחות, די שטעט מיט זייערע דערפֿער.

40 פֿאַר דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון דָן לויט זייערע משפּחות איז
אַרויסגעקומען דער זיבעטער גורל. 41 און דער געמאַרק פֿון זייער
נחלה איז געווען: צָרעָה, און אֶשתָּאוֹל, און עִיר-שֶמֶש; 42 און
שַעֲלַבִּין, און אַיָלוֹן, און יִתלָה; 43 און אֵילוֹן, און תִּמנָה, און עֶקרוֹן;
44 און אֶלתְּקֵה, און גִבְּתוֹן, און בַּעֲלָת; 45 און יְהוּד, און בְּנֵי-בְרַק, און
גַת-רִמוֹן; 46 און מֵי-יַרקוֹן, און רַקוֹן, מיט דעם געמאַרק אַקעגן יָפוֹ.

47 און דער געמאַרק פֿון די קינדער פֿון דָן איז אויסגעקומען צו
ווינציק פֿאַר זיי; זײַנען די קינדער פֿון דָן אַרויפֿגעגאַנגען און האָבן
מלחמה געהאַלטן מיט לֶשֶׁם, און האָבן זי באַצוווּנגען, און זי
געשלאָגן מיטן שאַרף פֿון שווערד, און זי געאַרבט, און זיך באַזעצט
אין איר; און זיי האָבן גערופֿן לֶשֶׁם, דָן, אַזוי ווי דער נאָמען פֿון זייער
פֿאָטער דָן.

48 דאָס איז די נחלה פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון דָן לויט
זייערע משפּחות, די דאָזיקע שטעט מיט זייערע דערפֿער.

49 און אַז זיי האָבן געענדיקט מאַכן אַרבן דאָס לאַנד לויט אירע
געמאַרקן, האָבן די קינדער פֿון ישׂראל געגעבן אַ נחלה צו יהוֹשועַ
דעם זון פֿון נון, צווישן זיי. 50 לויט דעם מויל פֿון גאָט האָבן זיי אים
געגעבן די שטאָט וואָס ער האָט פֿאַרלאַנגט, תִּמנַת-סֶרַח אין דעם
געבערג פֿון אפֿרים; און ער האָט באַבויט די שטאָט, און זיך באַזעצט
אין איר.

51 דאָס זײַנען די נחלות וואָס אֶלעָזָר דער כֹּהן, און יהוֹשועַ דער זון
פֿון נון, און די הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון די שבֿטים פֿון די
קינדער פֿון ישׂראל, האָבן געמאַכט אַרבן לויט גוֹרל אין שילוֹ פֿאַר
גאָט, בײַם אײַנגאַנג פֿון אוֹהל-מוֹעד. אַזוי האָבן זיי געענדיקט
צעטיילן דאָס לאַנד.

כ
1 און גאָט האָט גערעדט צו יהוֹשוען, אַזוי צו זאָגן: רעד צו די
קינדער פֿון ישׂראל, אַזוי צו זאָגן: 2 מאַכט אײַך די שטעט פֿון
אַנטרינונג וואָס איך האָב אײַך אָנגעזאָגט דורך משהן, 3 אויף צו
אַנטלויפֿן אַהין, פֿאַר דעם טויטשלעגער וואָס דערשלאָגט אַ נפֿש
דורך אַ פֿאַרזע, אָן אַ כּיוון; און זיי זאָלן אײַך זײַן פֿאַר אַנטרינונג פֿון
דעם בלוטמאָנער. 4 און ער זאָל אַנטלויפֿן אין איינער פֿון די דאָזיקע
שטעט, און זיך שטעלן אין אײַנגאַנג פֿון שטאָטטויער, און רעדן אין
די אויערן פֿון די עלטסטע פֿון יענער שטאָט זײַנע ווערטער, און זיי
זאָלן אים אַרײַננעמען צו זיך אין דער שטאָט, און אים געבן אַן אָרט,
און ער זאָל זיצן בײַ זיי. 5 און אַז דער בלוטמאָנער וועט אים
נאָכיאָגן, זאָלן זיי ניט איבערענטפֿערן דעם טויטשלעגער אין זײַן
האַנט, וואָרום אָן אַ כּיוון האָט ער דערשלאָגן זײַן חבֿר, און ער איז

אים ניט געווען אַ שׂונא פֿון נעכטן-אײערנעכטן. 6 און ער זאָל זיצן
אין יענער שטאָט, ביז ער שטעלט זיך פֿאַר דער עדה צום משפּט, ביז
דעם טויט פֿון דעם כֹּהן-גָדול וואָס וועט זײַן אין יענע טעג; דענצמאָל
מעג דער טויטשלעגער זיך אומקערן, און קומען אין זײַן שטאָט, און
אין זײַן הויז – אין דער שטאָט וואָס ער איז פֿון דאָרטן אַנטלאָפֿן.

7 האָבן זיי געהייליקט קֶדֶש אין גָליל, אין דעם געבערג פֿון נפֿתּלי,
און שְכֶם אין דעם געבערג פֿון אפֿרים, און קִריַת-אַרבע – דאָס איז
חֶבֿרון – אין דעם געבערג פֿון יהודה. 8 און פֿון יענער זײַט יַרדן, בײַ
יריחו צו מזרח, האָבן זיי אָפּגעגעבן בֶּצֶר אין מדבר אין דעם
פֿלאַכלאַנד, פֿון שבֿט ראובֿן, און ראָמוֹת אין גִלעָד, פֿון שבֿט גָד, און
גוֹלָן אין בשָן, פֿון שבֿט מנשה.

9 דאָס זײַנען געווען די באַשטימטע שטעט פֿאַר אַלע קינדער פֿון
ישׂראל, און פֿאַר דעם פֿרעמדן וואָס האַלט זיך אויף צווישן זיי; אויף
צו אַנטלויפֿן אַהין, פֿאַר איטלעכן וואָס דערשלאָגט אַ נפֿש דורך אַ
פֿאַרזע; כּדי ער זאָל ניט שטאַרבן דורך דער האַנט פֿון דעם
בלוטמאָנער, איידער ער שטעלט זיך פֿאַר דער עדה.

כא

1 און די הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון די לוִיִים האָבן
גענענט צו אֶלעָזָר דעם כֹּהן, און צו יהוֹשועַ דעם זון פֿון נון,
און צו די הויפּטלײַט פֿון די פֿאָטערהײַזער פֿון די שבֿטים פֿון די
קינדער פֿון ישׂראל, 2 און זיי האָבן צו זיי גערעדט אין שילוֹ, אין
לאַנד כּנַעַן, אַזוי צו זאָגן: גאָט האָט באַפֿוילן דורך משהן אונדז צו
געבן שטעט צום וווינען, מיט זייערע פֿרײַע פֿלעצער פֿאַר אונדזערע
בהמות.

3 האָבן די קינדער פֿון ישׂראל געגעבן די לוִיִים פֿון זייער נחלה, לויט
דעם מויל פֿון גאָט, די דאָזיקע שטעט מיט זייערע פֿרײַע פֿלעצער.

4 און דער גוֹרל איז אַרויס פֿאַר די משפּחות פֿון די קְהָתִים; און פֿאַר
די קינדער פֿון אַהרן דעם כֹּהן, פֿון די לוִיִים, זײַנען געווען פֿון שבֿט
יהודה, און פֿון שבֿט פֿון די שמעוֹנים, און פֿון שבֿט בנימין, לויט
גוֹרל, דרײַצן שטעט.

5 און פֿאַר די איבעריקע קינדער פֿון קהָת, פֿון די משפּחות פֿון שבֿט
אפֿרים, און פֿון שבֿט דָן, און פֿון האַלבן שבֿט מנשה, לויט גוֹרל, צען
שטעט.

6 און פֿאַר די קינדער פֿון גֵרשוֹן, פֿון די משפּחות פֿון שבֿט יִשָׂשׂכָר,
און פֿון שבֿט אָשר, און פֿון שבֿט נפֿתּלי, און פֿון דעם האַלבן שבֿט
מנשה אין בשָן, לויט גוֹרל, דרײַצן שטעט.

7 פֿאַר די קינדער פֿון מרָרי לויט זייערע משפּחות, פֿון שבֿט ראובֿן,
און פֿון שבֿט גָד, און פֿון שבֿט זבֿולון, צוועלף שטעט.

8 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געגעבן די לוִיִם די דאָזיקע שטעט
מיט זייערע פֿרײַע פּלעצער, אַזוי ווי גאָט האָט באַפֿוילן דורך משהן,
לויט גוֹרל.

9 און זיי האָבן געגעבן פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון יהודה, און
פֿון דעם שבֿט פֿון די קינדער פֿון שמעון, די דאָזיקע שטעט וואָס מע
רופֿט זיי דאָ אָן מיטן נאָמען. 10 און דאָס איז געווען פֿאַר די קינדער
פֿון אַהרן, פֿון די משפּחות פֿון די קהָתים פֿון די קינדער פֿון לֵוִי;
וואָרום זיי האָבן געקריגן דעם גוֹרל צוערשט. 11 און מע האָט זיי
געגעבן די שטאָט פֿון אַרבע, דעם פֿאָטער פֿון עֲנָק – דאָס איז חבֿרון
– אין דעם געבערג פֿון יהודה, מיט אירע פֿרײַע פּלעצער רונד אַרום
איר. 12 אָבער דאָס פֿעלד פֿון דער שטאָט און אירע דערפֿער האָבן
זיי געגעבן כָּלֵבֿ דעם זון פֿון יפֿוּנֶהן פֿאַר זײַן אייגנטום.

13 און די קינדער פֿון אַהרן דעם כֹּהן האָבן זיי געגעבן די שטאָט פֿון
אַנטרינונג פֿאַרן טויטשלעגער, חֶבֿרון מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און
לִבֿנָה מיט אירע פֿרײַע פּלעצער; 14 און יַתִּיר מיט אירע פֿרײַע
פּלעצער, און אֶשתּמוֹעַ מיט אירע פֿרײַע פּלעצער; 15 און חוֹלוֹן מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער, און דבֿיר מיט אירע פֿרײַע פּלעצער; 16 און עַיִן
מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און יוטָה מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און
בית-שֶׁמֶש מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. נײַן שטעט פֿון די דאָזיקע צוויי
שבֿטים.

17 און פֿון שבֿט בנימין: גִבֿעוֹן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, גֶבֿע מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער; 18 עֲנָתוֹת מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און
עַלמוֹן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

19 אַלע שטעט פֿון די קינדער פֿון אַהרן, די כֹּהנים: דרײַצן שטעט
מיט זײערע פֿרײַע פּלעצער.

20 און פֿאַר די משפּחות פֿון די קינדער פֿון קְהָת, די לוִיִם, די
איבעריקע פֿון די קינדער פֿון קְהָת – די שטעט פֿון זײער גוֹרל זײַנען
געווען פֿון שבֿט אפֿרים. 21 און מע האָט זײ געגעבן די שטאָט פֿון
אַנטרינונג פֿאַרן טויטשלעגער, שְכֶם, מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, אין
דעם געבערג פֿון אפֿרים, און גֶזֶר מיט אירע פֿרײַע פּלעצער; 22 און
קִבְצַיִם מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און בית-חוֹרוֹן מיט אירע פֿרײַע
פּלעצער. פֿיר שטעט.

23 און פֿון שבֿט דָן: אֶלתְקֵה מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, גִבתוֹן מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער; 24 אַיָלוֹן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, גַת-רִמוֹן
מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

25 און פֿון האַלבן שבֿט מנשה: תַּעֲנָך מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און
גַת-רִמוֹן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. צוויי שטעט.

26 אַלע שטעט: צען, מיט זײערע פֿרײַע פּלעצער, פֿאַר די משפּחות
פֿון די איבעריקע קינדער פֿון קְהָת.

27 און פֿאַר די קינדער פֿון גֵרשוֹן, פֿון די משפּחות פֿון די לוִיִם, פֿון
האַלבן שבֿט מנשה; די שטאָט פֿון אַנטרינונג פֿאַרן טויטשלעגער,
גוֹלָן אין בָשָן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און בְעֶשתְּרָה מיט אירע
פֿרײַע פּלעצער. צוויי שטעט.

28 און פֿון שבֿט יִשָׂשכָר: קִשיוֹן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, דָבְרַת מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער; 29 יַרמוּת מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, עֵין-גַנִים
מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

30 און פֿון שבֿט אָשר: מִשְאָל מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, עַבְדוֹן מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער; 31 חֶלקַת מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און רחוֹבֿ
מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

32 און פֿון שבֿט נפֿתּלי: די שטאָט פֿון אַנטרינוגן פֿאַרן טויטשלעגער,
קֶדֶש אין גָליל, מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און חַמוֹת-דאר מיט אירע
פֿרײַע פּלעצער, און קַרתָּן מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. דרײַ שטעט.

33 אַלע שטעט פֿון די גֵרשונים לויט זייערע משפּחות: דרײַצן שטעט
מיט זייערע פֿרײַע פּלעצער.

34 און פֿאַר די משפּחות פֿון די קינדער פֿון מרָרי, די איבעריקע
לוִיִים, פֿון שבֿט זבֿולון: יָקנְעָם מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, קַרתָּה מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער; 35 דִמנָה מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, נַהֲלָל מיט
אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

36 און פֿון שבֿט ראובֿן: בֶצֶר מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און יַהצָה
מיט אירע פֿרײַע פּלעצער; 37 קדֵמות מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און
מֵיפַעַת מיט אירע פֿרײַע פּלעצער. פֿיר שטעט.

38 און פֿון שבֿט גָד: די שטאָט פֿון אַנטרינונג פֿאַרן טויטשלעגער,
רָמות אין גִלעָד, מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, און מַחנַיִם מיט אירע
פֿרײַע פּלעצער; 39 חֶשבּון מיט אירע פֿרײַע פּלעצער, יַעְזֵר מיט אירע
פֿרײַע פּלעצער. אַלע שטעט: פֿיר.

40 די אַלע שטעט זײַנען געווען פֿאַר די קינדער פֿון מרָרי לויט זייערע
משפּחות – די איבעריקע פֿון די משפּחות פֿון די לוִיִים; און זייער
גורל איז געווען צוועלף שטעט.

41 אַלע שטעט פֿון די לוִיִים אין מיטן פֿון דעם אייגנטום פֿון די
קינדער פֿון ישׂראל זײַנען געווען אַכט און פֿערציק שטעט מיט
זייערע פֿרײַע פּלעצער. 42 די דאָזיקע שטעט זײַנען געווען שטאָט אין
שטאָט מיט אירע פֿרײַע פּלעצער רונד אַרום איר; אַזוי בײַ אַלע די
דאָזיקע שטעט.

43 און גאָט האָט געגעבן צו ישׂראל דאָס גאַנצע לאַנד וואָס ער האָט
געשוואָרן צו געבן זייערע עלטערן; און זיי האָבן עס געאַרבט, און זיך
באַזעצט דערין. 44 און גאָט האָט זיי באַרוט פֿון רונד אַרום, אַזוי ווי
אַלץ וואָס ער האָט געשוואָרן זייערע עלטערן; און קיינער פֿון אַלע
זייערע פֿײַנט איז ניט באַשטאַנען פֿאַר זיי; אַלע זייערע פֿײַנט האָט
גאָט געגעבן אין זייער האַנט. 45 ניט אַ וואָרט איז אָפּגעפֿאַלן פֿון
אַלדעם גוטן צוזאָג וואָס גאָט האָט צוגעזאָגט דעם הויז פֿון ישׂראל;
אַלץ איז אָנגעקומען.

כב

1 דענצמאָל האָט יהוֹשעַ גערופֿן די ראובֿנים, און די גָדים,
און דעם האַלבן שבֿט מנשה. 2 און ער האָט צו זיי געזאָגט:
איר האָט געהיט אַלץ וואָס משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט אײַך
באַפֿוילן, און איר האָט צוגעהערט צו מײַן קָול, אין אַלץ וואָס איך
האָב אײַך באַפֿוילן. 3 איר האָט ניט פֿאַרלאָזט אײַערע ברידער די
דאָזיקע פֿיל טעג ביז אויף הײַנטיקן טאָג, און איר האָט געהיט די
היטונג פֿון דעם געבאָט פֿון יהוה אײַער גאָט. 4 און אַצונד האָט יהוה
אײַער גאָט באַרוט אײַערע ברידער, אַזוי ווי ער האָט זיי צוגעזאָגט;
דרום קערט אײַך אום אַצונד, און גייט אײַך צו אײַערע געצעלטן,
צום לאַנד פֿון אײַער אייגנטום וואָס משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט
אײַך געגעבן אויף יענער זײַט יַרדן. 5 אָבער היט זייער צו טאָן דאָס
געבאָט, און די תּוֹרה, וואָס משה דער קנעכט פֿון גאָט האָט אײַך
געבאָטן, ליב צו האָבן יהוה אײַער גאָט, און צו גיין אין אַלע זײַנע
וועגן, און צו היטן זײַנע געבאָט, און זיך צו באַהעפֿטן אָן אים, און
אים צו דינען מיט אײַער גאַנצן האַרצן, און מיט אײַער גאַנצער זעל.

6 און יהוֹשעַ האָט זיי געבענטשט, און האָט זיי אַוועקגעשיקט, און
זיי זײַנען אַוועקגעגאַנגען צו זייערע געצעלטן.

7 און צו אַ האַלבן שבֿט מנשה האָט משה געגעבן אין בשָן; נאָר צום
אַנדער האַלבן האָט יהוֹשעַ געגעבן מיט זייערע ברידער אויף דער
זײַט יַרדן צו מערבֿ. און אַז יהוֹשעַ האָט זיי אַוועקגעשיקט צו זייערע
געצעלטן, האָט ער זיי אויך געבענטשט, 8 און ער האָט צו זיי
געזאָגט, אַזוי צו זאָגן: מיט פֿיל גוטס קערט אײַך אום צו אײַערע
געצעלטן, און מיט זייער פֿיל פֿי, מיט זילבער, און מיט גאָלד, און
מיט קופּער, און מיט אײַזן, און מיט קליידער זייער פֿיל; צעטיילט
דעם רויב פֿון אײַערע פֿײַנט מיט אײַערע ברידער.

9 האָבן די קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד, און דער
האַלבער שבֿט מנשה, זיך אומגעקערט, און זיי זײַנען אַוועקגעגאַנגען
פֿון די קינדער פֿון ישׂראל, פֿון שילוֹ וואָס אין לאַנד כּנַעַן, צו גיין קיין
לאַנד גִלעָד, צום לאַנד פֿון זייער אייגנטום, וואָס זיי האָבן זיך דערין
באַזעצט לויט דעם מויל פֿון גאָט דורך משהן. 10 און אַז זיי זײַנען
געקומען צו די געגנטן פֿון יַרדן וואָס אין לאַנד כּנַעַן, האָבן די
קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד, און דער האַלבער שבֿט

מנשה, דאָרטן געבויט אַ מזבח בײַם ירדן, אַ גרויסן מזבח אויף
אָנצוקוקן.

11 האָבן די קינדער פֿון ישׂראל געהערט, אַזוי צו זאָגן: זעט, די
קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד, און דער האַלבער שבֿט
מנשה, האָבן געבויט אַ מזבח אַנטקעגן לאַנד כּנַעַן, אין די געגנטן פֿון
ירדן, צו דער זײַט פֿון די קינדער פֿון ישׂראל. 12 און ווי די קינדער
פֿון ישׂראל האָבן דערהערט, אַזוי האָט די גאַנצע עדה פֿון די קינדער
פֿון ישׂראל זיך אײַנגעזאַמלט קיין שילוֹ אַרויפֿצוגיין אַקעגן זיי אויף
מלחמה. 13 און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן געשיקט צו די קינדער
פֿון ראובֿן, און צו די קינדער פֿון גָד, און צום האַלבן שבֿט מנשה,
קיין לאַנד גִלעָד, פּינחס דעם זון פֿון אֶלעָזָר דעם כֹּהן, 14 און מיט
אים צען פֿירשטן, צו איין פֿירשט פֿון אַ פֿאָטערהויז
פֿון אַלע שבֿטים פֿון ישׂראל; און זיי זײַנען איטלעכער געווען דער
הויפּט פֿון זײער פֿאָטערהויז בײַ די טויזנטן פֿון ישׂראל. 15 און זיי
זײַנען געקומען צו די קינדער פֿון ראובֿן, און צו די קינדער פֿון גָד,
און צום האַלבן שבֿט מנשה, קיין לאַנד גִלעָד, און זיי האָבן מיט זיי
גערעדט, אַזוי צו זאָגן: 16 אַזוי האָט געזאָגט די גאַנצע עדה פֿון
יהוה: וואָס איז די דאָזיקע פֿעלשונג וואָס איר האָט געפֿעלשט אָן
דעם גאָט פֿון ישׂראל, זיך אָפּצוקערן הײַנט פֿון הינטער יהוה, מיט
אײַער בויען פֿאַר זיך אַ מזבח, כּדי איר זאָלט הײַנטווידערשפּעניקן
אָן יהוה? 17 איז אונדז ווינציק די זינד פֿון פּעור, וואָס מיר האָבן זיך
נאָך פֿון איר ניט גערייניקט ביז אויף הײַנטיקן טאָג, און וואָס איבער
איר איז געווען אַ מגפֿה אויף דער עדה פֿון יהוה, 18 אַז איר קערט
אײַך הײַנט אָפּ פֿון הינטער יהוה? און עס וועט זײַן: איר וועט
ווידערשפּעניקן הײַנט אָן יהוה, און מאָרגן וועט ער צערענען אויף
דער גאַנצער עדה פֿון ישׂראל. 19 אויב ווידער דאָס לאַנד פֿון אײַער
אײגנטום איז אומריין, קומט אײַך אַריבער אין דעם לאַנד פֿון יהוהס
אייגנטום, וואָס דאָרטן רוט דער מִשכּן פֿון יהוה, און באַזעצט אײַך
צווישן אונדז, נאָר אָן יהוה זאָלט איר ניט ווידערשפּעניקן, און אונדז
זאָלט איר ניט ווידערשפּעניקן, מיט אײַער בויען פֿאַר זיך אַ מזבח,
אַחוץ דעם מזבח פֿון יהוה אונדזער גאָט. 20 האָט ניט עָכָן דער זון
פֿון זֶרַחן געפֿעלשט אַ פֿעלשונג מיט דעם חרם, און אויף דער
גאַנצער עדה פֿון ישׂראל איז געווען דער צאָרן? און ניט יענער מאַן
אַליין איז אומגעקומען פֿאַר זײַן זינד.

21 האָבן געענטפֿערט די קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד,
און דער האַלבער שבֿט מנשה, און זײ האָבן גערעדט צו די
הויפּטלײַט פֿון די טויזנטן פֿון ישׂראל: 22 דער גאָט פֿון געטער יהוה,
דער גאָט פֿון געטער יהוה, ער ווייס, און ישׂראל, ער זאָל וויסן! אויב
דאָס איז אין ווידערשפּעניקייט אָדער אויב אין פֿעלשונג אָן יהוה –
זאָלסט אונדז ניט העלפֿן הײַנטיקן טאָג! – 23 אונדז צו בויען אַ
מזבח כּדי זיך אָפּצוקערן פֿון הינטער יהוה, אָדער אויב
אויפֿצוברענגען אויף אים בראַנדאָפּפֿער און שפּײַזאָפּפֿער, אָדער
אויב צו מאַכן אויף אים פֿרידאָפּפֿער, זאָל יהוה אַליין אויפֿמאָנען!
24 און אויב מיר האָבן עס ניט געטאָן בלויז פֿון זאָרג וועגן אַ זאַך,
אַזוי צו זאָגן: מאָרגן וועלן אײַערע קינדער זאָגן צו אונדזערע
קינדער, אַזוי צו זאָגן: וואָס קערט איר אײַך אָן מיט יהוה דעם גאָט
פֿון ישׂראל? 25 וואָרום אַ געמאַרק האָט יהוה געמאַכט צווישן אונדז
און צווישן אײַך, קינדער פֿון ראובֿן, און קינדער פֿון גָד, דעם יַרדן;
איר האָט ניט קיין חלק אין יהוה. און אײַערע קינדער וועלן שטערן
אונדזערע קינדער – ניט צו פֿאָרכטן יהוה. 26 האָבן מיר געזאָגט:
לאָמיר זיך אַקאָרשט באַוואָרענען צו בויען דעם מזבח, ניט פֿאַר
בראַנדאָפּפֿער, און ניט פֿאַר שלאַכטאָפּפֿער; 27 נײַערט ער זאָל זײַן
אַן עדות צווישן אונדז און צווישן אײַך, און צווישן אונדזערע
דורות נאָך אונדז: צו דינען דעם דינסט פֿון יהוה פֿאַר אים מיט
אונדזערע בראַנדאָפּפֿער, און מיט אונדזערע שלאַכטאָפּפֿער, און מיט
אונדזערע פֿרידאָפּפֿער, און אײַערע קינדער זאָלן מאָרגן ניט זאָגן צו
אונדזערע קינדער: איר האָט ניט קיין חלק אין יהוה. 28 און מיר
האָבן געזאָגט: אויב עס וועט געשען, אַז זײ וועלן דאָס זאָגן צו אונדז
אָדער צו אונדזערע דורות שפּעטער אַהין, וועלן מיר זאָגן: זעט דעם
בוי פֿון דעם מזבח פֿון יהוה, וואָס אונדזערע עלטערן האָבן געמאַכט,
ניט פֿאַר בראַנדאָפּפֿער, און ניט פֿאַר שלאַכטאָפּפֿער; נײַערט אַן
עדות איז ער צווישן אונדז און צווישן אײַך. 29 חלילה אונדז צו
ווידערשפּעניקן אָן יהוה, און זיך אָפּצוקערן הײַנט פֿון הינטער יהוה,
צו בויען אַ מזבח פֿאַר בראַנדאָפּפֿער, פֿאַר שפּײַזאָפּפֿער, און פֿאַר
שלאַכטאָפּפֿער, אַחוץ דעם מזבח פֿון יהוה אונדזער גאָט, וואָס פֿאַר
זײַן מִשכּן!

30 און ווי פּינחס דער כּהן, און די פֿירשטן פֿון דער עדה, די
הויפּטלײַט פֿון די טויזנטן פֿון ישׂראל וואָס מיט אים, האָבן געהערט
די ווערטער וואָס די קינדער פֿון ראובֿן, און די קינדער פֿון גָד, און די

קינדער פֿון מנשה, האָבן גערעדט, איז דאָס ווילגעפֿעלן אין זייערע
אויגן. 31 און פּינחס דער זון פֿון אֶלעָזָר דעם כֹּהן האָט געזאָגט צו די
קינדער פֿון ראובֿן, און צו די קינדער פֿון גָד, און צו די קינדער פֿון
מנשה: הײַנט ווייסן מיר, אַז צווישן אונדז איז גאָט; וואָרום איר האָט
ניט געפֿעלשט אָן גאָט די דאָזיקע פֿעלשונג; אַצונד האָט איר מציל
געווען די קינדער פֿון ישׂראל פֿון דער האַנט פֿון גאָט.

32 און פּינחס דער זון פֿון אֶלעָזָר דעם כֹּהן, און די פֿירשטן, האָבן זיך
אומגעקערט פֿון די קינדער פֿון ראובֿן, און פֿון די קינדער פֿון גָד, פֿון
לאַנד גִלעָד, קיין לאַנד כּנַעַן צו די קינדער פֿון ישׂראל, און זיי האָבן
זיי געבראַכט אָן ענטפֿער. 33 און דער ענטפֿער איז ווילגעפֿעלן אין
די אויגן פֿון די קינדער פֿון ישׂראל און די קינדער פֿון ישׂראל האָבן
געלויבט גאָט, און האָבן מער ניט גערעדט וועגן אַרויפֿגיין אַקעגן זיי
אויף מלחמה, צו פֿאַרווּסטן דאָס לאַנד וואָס די קינדער פֿון ראובֿן
און די קינדער פֿון גָד זיצן דערין.

34 און די קינדער פֿון ראובֿן און די קינדער פֿון גָד האָבן גערופֿן דעם
מזבח ......, ווײַל: "אַן עדות איז ער צווישן אונדז אַז יהוה איז גאָט".

כג

1 און עס איז געווען אין פֿיל טעג אַרום, נאָכדעם אַז גאָט
האָט באַרוט ישׂראל פֿון אַלע זייערע פֿײַנט פֿון רונד אַרום,
און יהושוע איז געוואָרן אַלט און באַטאָגט, 2 האָט יהושוע גערופֿן
גאַנץ ישׂראל, זייערע עלטסטע, און זייערע הויפּטלײַט, און זייערע
ריכטער, און זייערע אויפֿזעער, און האָט צו זיי געזאָגט: איך בין אַלט
און באַטאָגט. 3 און איר האָט געזען אַלץ וואָס יהוה אײַער גאָט האָט
געטאָן צו אַלע די דאָזיקע פֿעלקער פֿון אײַערטוועגן; וואָרום יהוה
אײַער גאָט איז דער וואָס האָט מלחמה געהאַלטן פֿאַר אײַך. 4 זעט,
איך האָב אײַך אויסגעוואָרפֿן די דאָזיקע געבליבענע פֿעלקער פֿאַר אַ
נחלה לויט אײַערע שבֿטים; פֿון ירדן, מיט אַלע פֿעלקער וואָס איך
האָב פֿאַרשניטן, און ביזן ים-הגדול צו זון-אונטערגאַנג. 5 און יהוה
אײַער גאָט, ער וועט זיי אַרויסשטויסן פֿון פֿאַר אײַך, און וועט זיי
פֿאַרטרײַבן פֿון אײַער אָנגעזיכט, און איר וועט אַרבן זייער לאַנד, אַזוי
ווי יהוה אײַער גאָט האָט אײַך צוגעזאָגט. 6 דרום זאָלט איר זײַן
זייער שטאַרק צו היטן און צו טאָן אַלץ וואָס שטייט געשריבן אין

בוך פֿון תּורת-משה, זיך ניט אָפּצוקערן דערפֿון רעכטס אָדער לינקס,
7 ניט צו קומען צווישן די דאָזיקע פֿעלקער, די דאָזיקע וואָס זײַנען
געבליבן בײַ אײַך. און דעם נאָמען פֿון זייערע געטער זאָלט איר ניט
דערמאָנען, און ניט לאָזן שווערן בײַ זיי און זיי ניט דינען, און זיך ניט
בוקן צו זיי. 8 נאָר בלויז אָן יהוה אײַער גאָט זאָלט איר אײַך
באַהעפֿטן, אַזוי ווי איר האָט געטאָן ביז הײַנטיקן טאָג, 9 וואָס
דערפֿאַר האָט יהוה פֿאַרטריבן פֿון פֿאַר אײַך גרויסע און מאַכטיקע
פֿעלקער; און איר - קיינער איז ניט באַשטאַנען פֿאַר אײַך ביז
הײַנטיקן טאָג. 10 איין מאַן פֿון אײַך האָט געיאָגט טויזנט; וואָרום
יהוה אײַער גאָט איז דער וואָס האָט מלחמה געהאַלטן פֿאַר אײַך,
אַזוי ווי ער האָט אײַך צוגעזאָגט. 11 דרום זאָלט איר זייער היטן
אײַער זעל, ליב צו האָבן יהוה אײַער גאָט. 12 וואָרום אויב אָפּקערן
וועט איר אײַך אָפּקערן, און איר וועט אײַך באַהעפֿטן אָן דעם רעשט
פֿון די דאָזיקע פֿעלקער, די דאָזיקע וואָס זײַנען געבליבן בײַ אײַך, און
איר וועט זיך מתחתן זײַן מיט זיי, און איר וועט קומען צווישן זיי,
און זיי צווישן אײַך, 13 וויסן זאָלט איר וויסן זײַן, אַז יהוה אײַער גאָט
וועט מער ניט פֿאַרטרײַבן די דאָזיקע פֿעלקער פֿון פֿאַר אײַך, און זיי
וועלן אײַך זײַן פֿאַר אַ נעץ און פֿאַר אַ שטרויכלונג, און פֿאַר אַ רוט
אין אײַערע זײַטן, און פֿאַר שטעכערס אין אײַערע אויגן, ביז איר
וועט אונטערגיין פֿון דער דאָזיקער גוטער ערד וואָס יהוה אײַער גאָט
האָט אײַך געגעבן. 14 און אָט גיי איך די טעג אויף דעם וועג פֿון דער
גאַנצער ערד; דרום זאָלט איר וויסן מיט אײַער גאַנצן האַרצן, און
מיט אײַער גאַנצער זעל, אַז ניט אַן איינציק וואָרט איז אָפּגעפֿאַלן פֿון
די אַלע גוטע צוזאָגן וואָס יהוה אײַער גאָט האָט צוגעזאָגט וועגן
אײַך; אַלע זײַנען אײַך אָנגעקומען; ניט אַן איינציק וואָרט דערפֿון איז
אָפּגעפֿאַלן. 15 און עס וועט זײַן, אַזוי ווי אײַך איז אָנגעקומען אַלדער
גוטער צוזאָג וואָס יהוה אײַער גאָט האָט אײַך צוגעזאָגט, אַזוי וועט
יהוה ברענגען אויף אײַך אַלדעם שלעכטן אָנזאָג, ביז ער וועט אײַך
פֿאַרטיליקן פֿון דער דאָזיקער גוטער ערד וואָס יהוה אײַער גאָט האָט
אײַך געגעבן. 16 אַז איר וועט איבערטרעטן דעם בונד פֿון יהוה
אײַער גאָט, וואָס ער האָט אײַך באַפֿוילן, און איר וועט גיין און דינען
פֿרעמדע געטער, און זיך בוקן צו זיי, וועט גרימען דער צאָרן פֿון
יהוה אויף אײַך, און איר וועט גיך אונטערגיין פֿון דעם גוטן לאַנד
וואָס ער האָט אײַך געגעבן.

כד
1 און יהושוע האָט אײַנגעזאַמלט אַלע שבֿטים פֿון ישׂראל
קיין שכם, און ער האָט גערופֿן די עלטסטע פֿון ישׂראל, און
זייערע הויפּטלײַט, און זייערע ריכטער, און זייערע אויפֿזעער; און זיי
האָבן זיך געשטעלט פֿאַר גאָט. 2 און יהושוע האָט געזאָגט צום
גאַנצן פֿאָלק: אַזוי האָט געזאָגט יהוה דער גאָט פֿון ישׂראל: אויף
יענער זײַט טײַך זײַנען געזעסן אײַערע עלטערן פֿון אייביק אָן, תּרח
דער פֿאָטער פֿון אבֿרהמען, און דער פֿאָטער פֿון נחורן; און זיי האָבן
געדינט פֿרעמדע געטער. 3 און איך האָב גענומען אײַער פֿאָטער
אבֿרהמען פֿון יענער זײַט טײַך, און האָב אים דורכגעפֿירט דורך גאַנץ
לאַנד כּנען; און איך האָב געמערט זײַן זאָמען, און אים געגעבן
יצחקן. 4 און איך האָב געגעבן צו יצחקן יעקבֿן און עשׂוֹן; און איך
האָב געגעבן עשׂוֹן דעם באַרג שׂאיר אים צו אַרבן; און יעקבֿ און
זײַנע קינדער האָבן געגידערט קיין מצרים. 5 און איך האָב געשיקט
משהן און אהרנען, און האָב געפּלאָגט מצרים, לויט וואָס איך האָב
געטאָן צווישן זיי, און דערנאָך האָב איך אײַך אַרויסגעצויגן. 6 און
איך האָב אַרויסגעצויגן אײַערע עלטערן פֿון מצרים, און איר זײַט
געקומען צום ים, און די מצרים האָבן נאָכגעיאָגט אײַערע עלטערן
מיט רײַטוועגן און מיט רײַטער ביזן ים-סוף. 7 און זיי האָבן געשריִען
צו גאָט, און ער האָט געמאַכט אַ פֿינצטערניש צווישן אײַך און צווישן
די מצרים, און געבראַכט אויף זיי דעם ים, און זיי צוגעדעקט; און
אײַערע אויגן האָבן געזען וואָס איך האָב געטאָן מיט מצרים. און איר
זײַט געבליבן אין מדבר פֿיל טעג. 8 און איך האָב אײַך געבראַכט אין
לאַנד פֿון דעם אמורי וואָס זיצט אויף יענער זײַט ירדן, און זיי האָבן
מלחמה געהאַלטן מיט אײַך, און איך האָב זיי געגעבן אין אײַער
האַנט, און איר האָט געאַרבט זייער לאַנד, און איך האָב זיי
פֿאַרטיליקט פֿון פֿאַר אײַך. 9 איז אויפֿגעשטאַנען בלק דער זון פֿון
צפּורן, דער מלך פֿון מואבֿ, און האָט מלחמה געהאַלטן אַקעגן
ישׂראל; און ער האָט געשיקט און גערופֿן בלעם דעם זון פֿון בעורן,
אײַך צו שילטן. 10 אָבער איך האָב ניט געוואָלט צוהערן צו בלעמען,
און בענטשן האָט ער אײַך געבענטשט; און איך האָב אײַך מציל
געווען פֿון זײַן האַנט. 11 און איר זײַט אַריבערגעגאַנגען דעם ירדן,
און איר זײַט געקומען צו יריחו, און עס האָבן מלחמה געהאַלטן
אַקעגן אײַך די מענער פֿון יריחו, דער אמורי, און דער פּרזי, און דער
כּנעני, און דער חוי, דער גרגשי, און דער חוי, און דער יבֿוסי; און
איך האָב זיי געגעבן אין אײַער האַנט. 12 און איך האָב געשיקט אײַך
פֿאַרויס די האָרנבין, און זי האָט זיי פֿאַרטריבן פֿון פֿאַר אײַך, די צוויי

מלכים פֿון אמורי; ניט מיט דײַן שווערד, און ניט מיט דײַן בויגן.
13 און איך האָב אײַך געגעבן אַ לאַנד וואָס דו האָסט זיך דערויף ניט
געמיט, און שטעט וואָס איר האָט ניט געבויט, און איר האָט זיך אין
זיי באַזעצט; ווײַנגערטנער און אײלבערטגערטנער וואָס איר האָט
ניט געפֿלאַנצט, עסט איר. 14 און אַצונד, האָט מורא פֿאַר יהוה, און
דינט אים מיט גאַנצקייט און מיט אמת; און טוט אָפּ די געטער וואָס
אײַערע עלטערן האָבן געדינט, אויף יענער זײַט טײַך, און אין מצרים,
און דינט יהוה. 15 און אויב עס איז שלעכט אין אײַערע אויגן צו
דינען יהוה, ווײלט אײַך אויס הײַנט וועמען איר ווילט דינען,
ענטוועדער די געטער וואָס אײַערע עלטערן האָבן געדינט אויף
יענער זײַט טײַך, אָדער די געטער פֿון דעם אמורי, וואָס איר זיצט אין
זייער לאַנד; און איך און מײַן הויזגעזינט וועלן דינען יהוה. 16 האָט
געענטפֿערט דאָס פֿאָלק און האָט געזאָגט: חלילה אונדז צו פֿאַרלאָזן
יהוה, כּדי צו דינען פֿרעמדע געטער! 17 וואָרום יהוה אונדזער גאָט
איז דער וואָס האָט אויפֿגעבראַכט אונדז און אונדזערע עלטערן פֿון
לאַנד מצרים, פֿון דעם הויז פֿון קנעכטשאַפֿט, און וואָס האָט געטאָן
פֿאַר אונדזערע אויגן די דאָזיקע גרויסע צייכנס, און האָט אונדז
אָפּגעהיט אויף דעם גאַנצן וועג וואָס מיר זײַנען געגאַנגען אויף אים,
און צווישן אַלע פֿעלקער וואָס מיר זײַנען דורכגעגאַנגען דורך זיי.
18 און יהוה האָט פֿאַרטריבן פֿון פֿאַר אונדז אַלע פֿעלקער און דעם
אמורי, דעם באַוווינער פֿון לאַנד; דרום וועלן מיר אויך דינען יהוה,
וואָרום ער איז אונדזער גאָט. 19 האָט יהושע געזאָגט צום פֿאָלק:
איר וועט ניט קענען דינען יהוה, וואָרום אַ הייליקער גאָט איז ער, אַ
צערנדיקער גאָט איז ער; ער וועט ניט פֿאַרגעבן אײַער פֿאַרברעך און
אײַערע זינד. 20 אויב איר וועט פֿאַרלאָזן יהוה, און וועט דינען
פֿרעמדע געטער, וועט ער זיך קערן און וועט אײַך שלעכטס טאָן, און
וועט אײַך פֿאַרלענדן, נאָכדעם ווי ער האָט אײַך גוטס געטאָן.
21 האָט דאָס פֿאָלק געזאָגט צו יהושוען: ניין, נײַערט יהוה וועלן מיר
דינען. 22 האָט יהושע געזאָגט צום פֿאָלק: איר זײַט עדות קעגן אײַך
אַליין. אַז איר האָט אײַך אויסדערוויילט יהוה, אים צו דינען. - און זיי
האָבן געזאָגט: עדות! - 23 און אַצונד טוט אָפּ די פֿרעמדע געטער
וואָס צווישן אײַך, און נייגט אײַער האַרץ צו יהוה דעם גאָט פֿון
ישׂראל. 24 האָט דאָס פֿאָלק געזאָגט צו יהושוען: יהוה אונדזער גאָט
וועלן מיר דינען, און צו זײַן קול וועלן מיר צוהערן. 25 און יהושע
האָט געשלאָסן אַ בונד מיטן פֿאָלק אין יענעם טאָג, און ער האָט זיי
געמאַכט חוקים און געזעצן אין שכם. 26 און יהושע האָט

אויפֿגעשריבן די דאָזיקע ווערטער אין בוך פֿון גאָטס תּורה; און ער
האָט גענומען אַ גרויסן שטיין, און האָט אים דאָרטן אויפֿגעשטעלט
אונטער דעם אייכנבוים וואָס ביַים הייליקטום פֿון גאָט. 27 און
יהושע האָט געזאָגט צום גאַנצן פֿאָלק: אָט דער דאָזיקער שטיין זאָל
זיַין פֿאַר אַן עדות אַקעגן אונדז, וואָרום ער האָט געהערט אַלע
ווערטער פֿון יהוה, וואָס ער האָט מיט אונדז גערעדט; און ער וועט
זיַין פֿאַר אַן עדות אַקעגן איַיך, טאָמער וועט איר לייקענען אָן איַיער
גאָט. 28 און יהושע האָט פֿאַנאַנדערגעשיקט דאָס פֿאָלק, איטלעכן
צו זיַין נחלה. 29 און עס איז געווען נאָך די דאָזיקע געשעענישן, איז
געשטאָרבן יהושע דער זון פֿון נון, דער קנעכט פֿון גאָט, צו
הונדערט מיט צען יאָר. 30 און מע האָט אים באַגראָבן אין דעם
געמאַרק פֿון זיַין נחלה, אין תּמנת-סרח וואָס אין דעם געבערג פֿון
אפֿרים, אין צפֿון פֿון באַרג געש. 31 און ישׂראל האָט געדינט גאָט
אַלע טעג פֿון יהושוען, און אַלע טעג פֿון די זקנים וואָס האָבן
מאריך-ימים געווען נאָך יהושוען, און וואָס האָבן געוווּסט אַלדי
טוּונג פֿון גאָט, וואָס ער האָט געטאָן פֿאַר ישׂראל. 32 און די ביינער
פֿון יוספֿן, וואָס די קינדער פֿון ישׂראל האָבן אויפֿגעבראַכט פֿון
מצרים, האָבן זיי באַגראָבן אין שכם, אויף דעם שטיק פֿעלד וואָס
יעקבֿ האָט געקויפֿט פֿון די זין פֿון חמור, דעם פֿאָטער פֿון שכמען,
פֿאַר הונדערט קשׂיטה; און עס איז געוואָרן די קינדער פֿון יוסף פֿאַר
אַ נחלה. און אלעזר דער זון פֿון אהרנען איז געשטאָרבן, און מע
האָט אים באַגראָבן אויף דעם בערגל פֿון זיַין זון פּינחסן, וואָס איז
אים געגעבן געוואָרן אין דעם געבערג פֿון אפֿרים.

© 2005 Dworkins and Leonard Prager. All Rights Reserved.